

ת"פ 31052/09/15 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד שלומי הרוש

בית משפט השלום בכפר-סבא

ת"פ 31052-09-15 מדינת ישראל נ' הרוש
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין

נגד

הנאשם

שלומי הרוש

ע"י ב"כ עו"ד בני כץ

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **חבלה במזיד ברכב בצוואתא**, בניגוד לסעיף 413ה. לחוק העונשין, תשל"ז-1977+סעיף 29(א) לחוק; **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין; ו**היזק לרכוש במזיד**, בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

על פי העובדות, הנאשם הוא בעלים של בית קפה "ארומה" במתחם "מול הפארק" ברעננה. ביום 3.4.15 סמוך לשעה 13:00, בחניה שליד הכניסה האחורית של בית הקפה, התגלע ויכוח בין ע ק (להלן - **המתלונן**) אשר נהג בג'יפ טויוטה שספרו 75-150-14 לבין הנאשם אודות אופן חניית רכבו של המתלונן בחניית הספקים של בית הקפה, כאשר רכבו של הנאשם חוסם אותו. בנסיבות אלה, סירב הנאשם לבקשת המתלונן כי יזיז את רכבו ויאפשר לו לצאת מהמקום והנאשם חסם את רכב המתלונן במשך כ-20 דקות. בהמשך לכך אמר המתלונן לנאשם כי אם ינסה לצאת הוא יפגע ברכב הנאשם כי אין לו דרך אחרת לצאת, ובהמשך נסע מהמקום תוך שפוגע ברכבו של הנאשם, בו ישבה בתו הקטנה של הנאשם. מיד ובסמוך, פתח הנאשם את דלת הרכב והיכה במכת אגרוף בעצם הבריה הימנית של המתלונן וכתוצאה מכך גרם לו חבלה של ממש בדמות סימנים אדומים, בהמשך משך הנאשם את המתלונן כשהוא אוחז בחולצתו וכתוצאה מכך נקרעה החולצה וכן נטל מקל עץ והיכה באמצעותו על יד שמאל של המתלונן. בתגובה סגר המתלונן את עצמו בתוך הרכב. לנוכח זאת, נטל הנאשם מוט ברזל ופתח באמצעותו את הרכב וחבט בזרוע שמאל של המתלונן, כתוצאה מכך נגרם למתלונן סימן כחול בגודל 10 ס"מ וזו חבלה של ממש. בנסיבות אלה, היכה הנאשם על זכוכיות הרכב וכן

נטל חפץ עגול מתכתי של שרברבים, שטבעו המדויק אינו ידוע למאשימה, ובאמצעותו היכה על הרכב יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה. כתוצאה ממעשי הנאשם והאחר נגרמו לרכב נזקים בשווי 39,316 ₪ בדמות ניפוץ השמשה הקדמית והשמשה האחורית, נזק לדלת הנהג, מכות למכסה המנוע ולפגושים וכן פנסים שנשברו.

המענה

2. בישיבת המענה כפר ב"כ הנאשם, בשמו, בעובדות כתב האישום. הוא אישר כי הנאשם בעלים של בית קפה "ארומה" במתחם "מול הפארק" ברעננה. עוד אישר שהמתלונן ביקש ממנו להזיז את רכבו במתחם החנייה בכניסה האחורית של בית הקפה והנאשם אמר שיעשה כן בתוך זמן קצר ביותר. הוא הכחיש שהתגלע ויכוח בין השניים. בשלב זה, התערב הנאשם בדברי סניגורו ומסר את הדברים הבאים:

"12.55 ערב פסח שנה שעברה אני ושני הילדים הקטנים ברכב, מגיע לעסק שלי בשטח תפעולי אחורי. ב-12.55 נכנסתי לאזור. הילד הבכור שלי בן 8, בכביש האחורי זה כביש תפעולי בלבד. ירדתי מהרכב, לא שמתי לב שהבן הבכור שלי ירד איתי. הלכתי לאסוף 4 מטר בתוך העסק להעמיס משהו לרכב. קרא לי האינסטלטור, אמרתי לו תזיז את הרכב, אני יוצא 2 דקות. הוא אמר אני הורג לך את הילדה. הוא עלה לרכב ופגע לי ברכב. לא דיברתי איתו בכלל" (עמ' 2).

ב"כ הנאשם המשיך במענה לכתב האישום ואישר כי רכבו של הנאשם חסם את רכב המתלונן, אך טען שעשה כן לא למשך 20 דקות, אלא ל-2 דקות בלבד. המתלונן לא אמר לנאשם כי אם ינסה לצאת יפגע ברכב הנאשם. המתלונן נסע באופן פראי ופגע ברכב הנאשם כשבתו הקטנה יושבת בתוכו. הנאשם כפר בכך שפתח את דלת המתלונן. הוא ניסה לפתוח אותה כדי לנטרל את המתלונן. **לא נוצר מגע פיזי ביניהם. הנאשם אחז במקל דק וקטן, המצוי בסביבה מעצם היותה איזור תפעולי. הוא לקח מקל נתן מכה ברכב בדלת הקדמית.** הנאשם לא לקח מוט ברזל. הנאשם כופר שהיכה בשמשות הרכב. מי שביצע זאת הוא אחר שזהותו אינה ידועה.

3. נוכח כפירת הנאשם נשמעו הראיות בתיק. מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

- המתלונן (ע ק , עמ' 10-30).
- רס"ר מאיה מאירי, גובת הודעת המתלונן ועד התביעה אימן אבו ראס (הוכרז "עד עויין"), אשר הבחינה בחולצתו הקרועה של המתלונן ובחבלות על גופו (עמ' 57-58).
- דוד רז, עד ראייה לחלק מהאירוע (עמ' 8-10).
- מורן קורנפלד, אחותו של המתלונן עמה שוחח בטלפון בעת שהתרחש חלק מהאירוע (עמ' 56-53).
- אימן אבו ראס, מעורב באירוע (עמ' 33-50; הוכרז "עד עויין"; הודעתו הוגשה וסומנה **ת/11**).
- ד"ר נעמי מור, אשר העניקה טיפול למתלונן לאחר האירוע (עמ' 6-7).

כמו כן, הוגשו מטעם התביעה המסמכים הבאים, בהסכמה:

- **1/ת** - חוות דעת שמאי רכב, שלמה פילאס, אודות אומדן הנזקים שנגרמו לרכב המתלונן.
- **2/ת** - דו"ח פעולה מאת רש"ט עדן טולדו, מיום 3.4.15 שעה 13:02, השוטר שהגיע לאזור האירוע, חבר למתלונן, שוחח עמו והתרשם ממראהו ומנזקי רכבו.
- **3/ת-א'3/ת-ג'** - מסמכי איש המז"פ, רס"ר נדב המר, אודות נזקי רכב המתלונן ותיעודם.
- **3/ת-ד'3/ת-ה'** - תמונות (בדיסק ומודפסות) המתעדות את הנזקים שנגרמו לרכב המתלונן.
- **4/ת** - הודעת הנאשם מיום 3.4.15 שעה 17:01.
- **5/ת** - הודעת הנאשם מיום 6.4.15 שעה 12:03.
- **8/ת-8/ת-א'** - סרטון אבטחה ודו"ח צפייה (כולל, בין היתר, תיעוד חזית רכבו של הנאשם ברגע הפגיעה בו מאחור על ידי רכב המתלונן ותזוזתו לפניו; ותיעוד הרמת המקל על ידי הנאשם).
- 4. מטעם ההגנה העידו העדים הבאים:
- הנאשם (עמ' 81-92).
- נאשף מג'ד, מעורב באירוע (עמ' 93-97; הודעותיו **12/ת** ו-**13/ת**).
- אינג' יואב קיץ, מומחה לענייני תעבורה, לענין חישוב תאוצת רכב המתלונן ומהירות ההתנגשות באחורי רכב הנאשם (עמ' 60-81; חוות דעת מומחה - **4/נ**).

תמצית ראיות התביעה

המתלונן

5. המתלונן, ע ק, כבן 40, נשוי ואב לשלושה, מתגורר ברעננה. ביום האירוע קבע עם אשתו לאכול במסעדה במתחם "מול הפארק" ברעננה. הם הגיעו בשתי מכוניות ולאחר שסיימו לאכול, נפרדו וכל אחד הלך לרכבו. את רכבו החנה המתלונן "מאחורי הגב של העסקים", שם הוא נוהג להחנות בערבי חג ושישי "כי זה לא זמן של משאיות". כשהגיע לרכבו, אשר עמד על המדרכה מימין, ראה שהוא חסום מלפנים על ידי רכב טויוטה לבן גדול, אשר עמד באמצע הכביש ונשטף אותה עת על ידי 2-3 פועלים. באותו זמן שוחח בטלפון, כשהוא ברכבו, וביקש מהעובדים שיקראו לבעל הרכב על מנת שיזיז אותו. המתלונן המתין "עוד זמן מה", וכשראה שאיש אינו מזיז את הרכב שלפניו, נכנס דרך הדלת האחורית של בית קפה "ארומה" ושאל של מי הרכב. בשלב זה אמר לו הנאשם שלא להחנות שם, "מה פתאום אתה חונה שם". המתלונן השיב לו שהוא לא היחיד שחונה שם ושאינו זכות על הכביש ושהוא מבקש שיזוז. הנאשם החל לקלל את המתלונן ואמר לו "אני לא רוצה לראות אותך מחנה שם עוד פעם, זה לא מקום שלך". המתלונן חזר לרכבו תוך שהוא אומר לנאשם שהוא לא שואל אותו ושיזיז את רכבו. עוד אמר המתלונן לנאשם "**אם אני אצא אני אדפוק לך את הרכב**". המתלונן נכנס לרכב, **חלון רכבו היה פתוח**, התקרר לרכב הנאשם ושרט לו את הרכב. וכך תיאר

"באותו רגע קיבלתי בוקס לצד החזה ואני שומע אותו צועק לכל הפועלים שם באזור שיבואו לעזור לו, אכן יצאו איזה 5 עובדים שלו לרכב והתחילו לבעוט ברכב, בזמן הזה אני שם גז ונכנס ברכב שלו חזק כדי לנסות לצאת, חמישה אנשים מרביצים לאוטו ולי בצורה איומה, אני חשבתי שאני הולך למות, הוא הלך הביא קרש, אני כל הזמן במאבקים איתו ועם הפועלים כדי לסגור את הדלת ואת החלון, קיבלתי קרש ביד מהתוקף, הוא החזיק קרש, ביד ובראש, אח"כ קיבלתי אגרופים לכיוון הראש מהתוקף. בשלב מסוים אחד הפועלים הביא לו רינג מעין טבעת מברזל גדולה של כיבוי אש, איתו הוא פוצץ לי את כל האוטו, היו עליו סימנים אדומים מהברזל הזה, בזמן הזה התקשרתי למשטרה, תוך כדי האירוע, אני חשבתי שאני הולך למות, ראיתי את החיים שלי לנגד עיניי, הרגשתי כמו בליניץ', באיזה שהוא שלב כל הזמן הזה שאני מקבל מכות אני נוהג מאוד מפוקס, אני מדבר איתו תוך כדי, ועם הפועלים האלה, אומר להם מה עשית לו? לא עשיתי לו כלום, הפניתי את תשומת לבו שיש לו ילדה קטנה בתוך הרכב, אמרתי לו יש לך ילדה בתוך הרכב, תעוב אותי. אחרי זמן ממושך שמתי רוורס פגעתי גם באוטו מאחורה וברחתי משם והגיעה משטרה" (עמ' 11).

6. המתלונן שירטט את מקום האירוע (ת/10) (בטעות נרשם בפר' 9/ת) ואת מיקום רכבו ביחס לרכב הנאשם וביחס לכלי רכב שחננו מאחוריו. רכבו של המתלונן חנה על המדרכה בימין הכביש, לפניו, במרכז הכביש, עמד רכב הנאשם, ומאחורי רכב המתלונן, בצמוד, רכב שחנה. המתלונן סיפר שנסע קדימה ונשאר "תקוע" בין שני כלי הרכב. הוא ניסה לברוח, לנסוע קדימה או אחורה - "מימיני מדרכה, לפניי רכב הנאשם, מאחורי רכב נוסף. אני זוכר שמאחוריי היו הרבה רכבים, אני לא יודע בוודאות אם היו. אבל מאחורי בטח היה. הפניתי את תשומת לב הנאשם שכולם חונים שם" (עמ' 13).

לדברי המתלונן בעקבות האירוע הוא סבל מכאבי ראש עזים, עד היום, הוא נשלח לבדיקות סי טי ללא ממצא והרופאים אמרו לו שהמיגרנות הן תוצאה של האירוע. עד חודש לאחר האירוע נמנע המתלונן מלצאת מהבית, הוא הופנה לפסיכיאטר ששלח אותו להתייעצות עם פסיכולוג לצורך טיפול בטרומה (עמ' 13). הוא אף ציין שבעקבות האירוע החל להרטיב במיטה (עמ' 14, ש' 10).

המתלונן הופנה לגירסת הנאשם לפיה הוא התנהג כפי שהתנהג במהלך האירוע על מנת למנוע מהמתלונן מלפגוע בילדיו. לכך השיב "אני הפניתי את תשומת לבו לילדים שלו, אני גיליתי עוצמת נפש אדירה שאני תוך כדי שאני מקבל מכות אומר לו שיתכל על הילדה שלו" (עמ' 14). המתלונן סיפר, תוך שמירר בבכי, שאינו אדם אלים ולא נכנס לסיטואציות מעין אלה (עמ' 14).

7. בחקירה הנגדית, טען המתלונן שלא ידע שהחניה במקום האירוע אסורה. לאחר שהוצגה לו התמונה נ/1, ממנה עולה כי הכניסה למתחם אסורה, אלא לצרכי פריקה וטעינה, המשיך לטעון כי מעולם לא ראה את התמרור, אך אישר ש"זה מקום שמיועד למעבר משאיות וכשאין משאיות מחנים שם... כולם מחנים שם לכל אורך השנים, אני שם 10 שנים" (עמ' 15).

המתלונן נשאל כיצד התכוון לצאת מהחניה אם העיד שרכב הנאשם חסם אותו, והשיב "אני אשאר שם ואחכה עד שהאדון יואיל בטובו להזיז את הרכב? אני מעיר את תשומת לבו ואני אומר לו אני מנסה לצאת ואם אפגע לך

ברכב קח את זה בחשבון" (עמ' 15). לשאלת בית המשפט מדוע לא התקשר למשטרה על מנת לדווח שמאן דהוא חוסם רכבו ולא מאפשר לו לצאת, השיב "אולי בית משפט צודק, זה היה כל כך מהיר וישר עבר לטורים מאוד גבוהים ולאיומים ואלימות, זה לא היה דין ודברים תוך כדי, זה ערב חג, יש לי את כל הזמן, לא עובדים, אני לא ממחר, יכולתי לשבת באוטו לנהל עוד שיחת טלפון, זה לא היה המצב, זה ישר עלה מדרגה לאלימות וטורים גבוהים" (עמ' 15). המתלונן טען שהמתין ברכבו כ-20 דקות עד שהנאשם יצא לעברו, ואולם לאחר שהופנה לסרטון האבטחה ולאחר שהסניגור הטיח בו שלא עברו יותר משתי דקות ו-35 שניות מאז שרכב הנאשם החנה עד שהתנגש ברכב, השיב "כשאתה מחכה זה נראה לך הרבה זמן... ראיתי שזה לא 20 דקות, אבל מעל שלוש דקות, זה היה נראה לי הרבה זמן" (עמ' 16).

משנשאל המתלונן כיצד התכוון לצאת מהחניה, הסביר שניסה להתקדם לפנים בעדינות ולאחר מכן לחזור אחורנית ולצאת דרך הכביש ולא דרך השיחים שמימין, שכן מלפנים לא יכול היה לצאת נוכח העובדה שרכב הנאשם חסם אותו (עמ' 16). המתלונן טען שמהרגע שהוא התנגש ברכב הנאשם עד לרגע שהצליח לצאת מהאיזור בנסיעה אחורנית התקיימה כלפיו ה"מתקפה" שתיאר בחקירה הראשית (עמ' 16, ש' 26); לאחר מכן, הכחיש ש"המתקפה" החלה "עם ההתנגשות הראשונה ואחרי זה ההתנגשות השנייה" (עמ' 16, ש' 29) וטען "איך שנכנסתי לרכב סגרתי את הדלת התחלתי לצאת קדימה לכיוון הרכב שלו, הוא ראה את זה וישר קיבלתי בוקס" (עמ' 17, ש' 1). בשלב זה, עומת המתלונן עם הודעתו במשטרה, שם מסר כי רק לאחר ההתנגשות ברכב הנאשם החלה המתקפה כלפיו, והוא השיב "העדויות שלי לא מסודרת בסדר כרונולוגי נכון, אני נתתי את העדות שעה אחר כך, אני עומד מאחורי העדות הזאת, אבל אתה צריך להסתכל על כל התמונה, אני גם קראתי את העדות הזאת אתמול במשרד של התובע, אין שם סדר כרונולוגי, אני מתחיל במשהו וקופץ למשהו אחר וחוזר לאותו משהו, הסדר הכרונולוגי הוא כמו שסיפרתי לך עכשיו" (עמ' 17, ש' 8). לאחר שהמתלונן הופנה לעובדה שגם בחקירתו הראשית סיפר שהמתקפה החלה לאחר הפגיעה הראשונה, תיקן "תוך כדי שהתקרבתי אליו לרכב, חטפתי בוקס. מיד אחרי הבוקס שמתי גז ואז רואים כמו בסרט שהרכב שלו זז" (עמ' 17). המתלונן אישר שאמר לנאשם "אם אני אנסה להזיז את הרכב אני אפגע לך ברכב. אני ציפיתי לשריטה קטנה ולנסות לצאת משם, לא היתה לי שום כוונה להתעמת עם מישהו" (עמ' 17).

8. המתלונן נשאל אם בכל הזמן שחלף עד הגיע הנאשם לרכבו - בעת ששוחח עם הפועלים, חיפש את הנאשם בבית הקפה ושב לאחר מכן לרכבו - לא הבחין שבתוך רכב הנאשם ישבה אותה עת בתו הקטנה. לכך השיב "לא רק שאני לא ראיתי, גם הנאשם לא ראה, היחיד שהפנה את תשומת לבו של הנאשם לילדה זה אני שגיליתי תעצומת נפש עצומה שבזמן שאני חוטף מכות רצח אני אומר שיש ילדה מקדימה, זו שטות אחת גדולה להגיד דבר כזה... בהתחלה זה היה שריטה, אחר כך מכה, אחר כך הוא רץ ומביא מקל ומתחיל לשבור את המקל עלי ועל האוטו ובזמן הזה אני רואה דלת נפתחת באוטו שלו מקדימה, אני אומר לו מה אתה עושה? יש פה ילדה קטנה, זה לא היה נתפס לי. אני הפניתי אותו לזה שיש שם ילדה קטנה" (עמ' 18-19). ב"כ הנאשם הציע למתלונן שחלונות רכבו של הנאשם שקופים ולא כהים ועל כן היה עליו להבחין בילדה, אך המתלונן השיב "אז אני אומר לך שכבעל אותו רכב כמו הנאשם, החלונות מגיעים ישר עם חלונות יותר כהים" (עמ' 19). הוטח במתלונן שהעד אימן אבו ראס, בהודעתו, טען ששמע את המתלונן אומר לנאשם שאם הוא לא מזיז את הרכב הוא פוגע בילדים שלו ושהוא ישחט את הילדים שלו בתוך הרכב. המתלונן השיב שכל מי שהיה באירוע אלה עדים מטעם התוקף ושבתחנת המשטרה הבחין במעורבים, יחד עם הנאשם, מתאמים גירסאות לפני שנכנסו לחקירה (עמ' 19). הוא אמנם לא אמר לחוקר שראה אותם מתאמים גירסאות אך זה היה "פתטי, הם ישבו על הספסל ודיברו אחד עם השני" (עמ' 20).

המתלונן סיפר שלפני האירוע היה בשיחת טלפון עם אחותו, במהלך האירוע התקשר למשטרה ולאחר האירוע, תוך כדי מנוסה עם הרכב, התקשר לאשתו. לאחותו הוא ציין שהוא "מקבל מכות", אם כי לא זכר בדיוק מה אמר לה (עמ' 21-22).

המתלונן סיפר שכשניסה לברוח מהמקום, כאשר חזר אחורנית, התנגש עם חלקו האחורי של רכבו בחזית הרכב שחנה מאחוריו. **המרחק בין רכבו לרכב שמאחוריו היה לא רב וכך גם המרחק בין רכבו לרכב הנאשם מלפנים (עמ' 21).**

המתלונן ציין שלאחר שהותקף על ידי הנאשם וחבריו נתן "פול גז" כי חשב שהוא הולך למות (עמ' 23, ש' 4). הוצע למתלונן, על סמך סרטון הדמיה שנערך על ידי ההגנה (ולא הוגש) כי רכבו של הנאשם נדחף לפנים וימינה כתוצאה מהפגיעה בו למרחק של 1 מטר. על כך הגיב המתלונן שהנטען "תלוש מהמציאות... המרחק בין הרכבים, הפגיעה... במציאות זה לא היה בתנופה, המכוניות שלנו נשקו אחד לשני... מקודם שרטתי, אחר כך שמת גז כדי לברוח כי תוקפים אותי" (עמ' 24).

המתלונן הופנה לדבריו לפיהם רכב הנאשם חנה אחרי דלת הכניסה לבית הקפה ואילו בסרטון האבטחה רואים שרכב הנאשם חנה לפני דלת הכניסה והשיב שאינו זוכר במדויק היכן עמד הרכב ביחס לדלת (עמ' 25, ש' 30). לאחר מכן, אישר שהרכב חנה לפני דלת הכניסה ועל כן חלף על פני הרכב על מנת לקרוא לנאשם ולאחר מכן חלף שוב על פני הרכב (עמ' 26, ש' 2). אך גם לאחר אלה עמד המתלונן על כך שלא הבחין בבתו של הנאשם ברכב.

9. המתלונן הופנה לסרטון האבטחה ממנו עולה כי חלפו 8 שניות בלבד בין הדין ודברים עם הנאשם ועד לפגיעה ברכב הנאשם מאחור שגרמה לדחיפת רכבו. נטען שלא יתכן שבפרק זמן כה קצר הספיק המתלונן להיכנס לרכבו, לנסות לחלוף בזירות על פני רכב הנאשם, לשרוט קלות את רכבו, להיות מותקף באופן ברוטאלי על ידי הנאשם ו-5 חבריו ולפגוע בחוזקה ברכב הנאשם. על כך השיב המתלונן "שזה הגיוני לגמרי שנכנסתי לרכב, אני סוגר את הדלת, הוא נותן לי אגרוף, אני שם גז... האגרוף שלו זה במהלך השריטה הראשונה ואז אני שם גז, ולגבי השמונה שניות את רבין רצחו בחמש שניות..." (עמ' 26, ש' 9). המתלונן נשאל אם הוא מתחרט על אחד ממרכיבי התנהגותו באירוע והשיב "כן, הייתי מקשיב לביהמ"ש ומזמין משטרה" (עמ' 27, ש' 17).

10. **בחקירה החוזרת** שב המתלונן וטען שתקיפתו על ידי הנאשם החלה לפני שפגע ברכב הנאשם כנצפה בסרטון האבטחה; שב וטען כי חלונות רכבו של הנאשם כהים; שב וטען שלא ידע על קיומו של תמרור "אין כניסה" למתחם בו חנה רכבו; שב וטען שרכבו עמד על המדרכה כשרכב הנאשם חנה במרכז הכביש ומאחורי רכבו עמד רכב בצורה חופפת אליו (עמ' 28).

11. בדו"ח הפעולה של הסייר שחבר למתלונן בתום האירוע (ת/2) נאמר כי הוא הבחין ברכב המתלונן כאשר "השמשה האחורית של הרכב שבורה ואילו השמשה הקדמית מנופצת. מהרכב יצא בחור שחולצתו קרועה בחלקה העליון שלה". המתלונן סיפר שחנה רכבו בחניה האחורית של מתחם מול הפארק ונחסם על ידי שני כלי רכב מאחור ומלפנים. הנאשם סירב להזיז את הרכב והמתלונן אמר לו "אם אתה לא אז אני אאלץ לפגוע לך ברכב". הנאשם השיב לו "תפגע ברכב אני רוצה לראות אותך". המתלונן נכנס לרכבו ופגע ברכב הנאשם. כאשר הבחין שיש ילדה ברכב הוא עצר. הנאשם החל לצעוק על המתלונן "הילדה שלי באוטו אתה לא רואה שיש ילדה באוטו". הנאשם לקח מוט

ברזל והחל לנסות לפתוח את הדלת ומשהצליח חבט במתלונן במוט הברזל. הסייר הבחין במכה ביד שמאל של המתלונן קרוב למרפק, סימן כחול בגודל כ-10 ס"מ. לדברי המתלונן, באותה עת הגיעו עוד 5 בחורים, בני מיעוטים, עם מוטות ברזל וצינור אדום של כיבוי והחלו לדפוק ברכבו בעזרתם. חלקם עמדו בחזית הרכב וחלקם מאחוריו. על רכב המתלונן ניצפו סימני מכות. בחזית הרכב נצפה נזק הנגרם מתאונה והמתלונן מסר שהדבר קרה כאשר התנגש ברכב הנאשם כשניסה לצאת מהחניה.

מתמונות רכבו של המתלונן (ת/3ד'-ת/3ה') עולה כי נגרמו לו הנזקים הבאים - ניפוץ שמשה קדמית; נזק מעיכה בדלת הנהג; ניפוץ שמשה אחורית; נזק תאונתי בחזית ימין (כיפוף פח, מעיכת פגוש); כמו כן, תועד הקרע בחולצות המתלונן וכן החבלה בידו השמאלית. על פי הערכת שמאי, הנזק הכולל שנגרם לרכב עמד על סך 39,316 ₪.

העדה **רס"ר מאיה מאירי**, העידה כי גבתה הודעת המתלונן זמן קצר לאחר האירוע והבחינה ב"חולצה קרועה פנימית ועליונה... ביד שמאל אדמומיות ונפיחות" (עמ' 57).

12. **ד"ר נעמי מור**, רופאת ילדים בקופ"ח מכבי המטפלת גם במבוגרים, העידה שהמתלונן הגיע אליה יומיים לאחר האירוע והיה מאוד נסער. היו לו סימני חבלה ביד והוא סיפר שהוא לא נרדם בלילה, יש לו חרדות וכאבי ראש. בעקבות זאת הפנתה אותו לנוירולוג ופסיכיאטר המוסמך לתת תרופות נגד חרדות (תעודה רפואית - ת/6) (עמ' 6-7).

13. **דוד רוז**, העיד כי עבר עם רכבו במרכז המסחרי אך החליט לנסוע מהדרך העוקפת ולא מהדרך הראשית. כך תיאר את מה שראה כשהגיע לאיזור האירוע -

"הגעתי שם לפינה, ואז ראיתי מולי במרחק מניפים מקלות על רכב, רכב שמנסה לברוח ומניפים עליו מקלות. אני לא זוכר כמה אנשים עשו את זה אבל יותר מאחד. התקשרתי למשטרה. ראיתי שהוא נוסע אחורה וקדימה, התקשרתי למשטרה ואז הם אמרו לי שהם מטפלים בזה, חזרתי לצד השני, לא עברתי דרך העוקף אלא דרך הדרך הראשית, יצאנו החוצה ואז הניידת הגיעה ועצרתי בצד... ואז ראינו את הבחור עם הג'יפ, זה שטוען שהוא קיבל את המכות, ראיתי את הג'יפ עצמו שמאחורה וקדימה היה פיצוץ בשמשות. הנהג יצא כי הוא ראה שעמדנו ליד הניידת, הוא היה לבן כולו, נתנו לו מים וזהו" (עמ' 8).

העד נשאל מדוע הגיש למתלונן מים והשיב "כי הוא היה לבן ונסער". לדבריו, הזעיק משטרה ואמר שהוא רואה "שהולכים פה מכות, מרביצים, משהו כזה". העד ציין שבמקום היה עוד רכב שעמד, רכב לבן (רכבו של הנאשם) (עמ' 8). העד שירטט את מקום האירוע (ת/7) ותיאר "היתה מכונית לבנה... ומאחוריה היה ג'יפ כהה שעליו מניפים את המקלות וראיתי אותו נוסע אחורה וקדימה כאילו מנסה להתחמק או לעקוף" (עמ' 9). את האירוע ראה ממרחק של כ-50-60 מטרים. לעד אין היכרות עם מי מהמעורבים. את רכב המתלונן סבבו 2-7 אנשים. הוא הבחין בדברים מופנים ורכב מנסה לברוח ואז טילפן למשטרה. הוא לא בטוח מה אחזו המעורבים בידיהם - "מקל, פטיש, יד". משהופנה להודעתו נזכר שאמר "מקלות, אלות, לא יודע מה זה, היה משהו שמונף (מדגים תנועות הנפה מלמעלה למטה)" (עמ' 9).

14. **בחקירה הנגדית** אישר העד כי הבחין במתרחש ממרחק ועל כן לא הבחין במדוייק (עמ' 9), אך משהוצע לו שרכב המתלונן נסע "בפראות קדימה ואחורה", השיב "אי אפשר לנסוע בפראות, זה קטן, הוא נסע אחורה

וקדימה, זה נראה כאילו הוא מנסה להתחמק... להבנתי זה לא היה חיפוש חניה". העד לא הבחין בהתנגשות רכב המתלונן ברכב הנאשם וברכב שמאחוריו (עמ' 10).

15. **מורן קורנפלד**, אחותו של המתלונן, בת 35, העידה כי המתלונן שוחח עימה בטלפון, כשלדעתה השתמש בדיבורית, ולפתע "שמעתי מישהו צועק, היה שם כל מיני צא מהאוטו, בן זונה, קללות, שמעתי את אחי אומר למה? למה? אני לא יוצא, מה עשיתי עזוב אותי. זהו. שאלתי אותו מה קורה? הוא אמר לי אני אדבר איתך אחר כך, דיברנו מאוחר יותר שוב" (עמ' 53, ש' 14). לדבריה, קולו של המתלונן היה קול "או שהוא פחד או שהוא חשש או שהוא קצת מגמגם כזה, לא אחי שאני מכירה כשאנחנו מדברים והוא מגמגם, פחד כזה, אמר אבל מה עשיתי? מה עשיתי? ואז ניתקנו בשלב מסויים" (עמ' 53, ש' 22). המלל של האדם השני שהיה לידו היה "תצא מהאוטו יא בן זונה, בוא תצא אני אזיין אותך, בו תצא, משהו כזה, במעורפל... עצבני... הוא צעק עליו, אחי ענה לו בחזרה" (עמ' 53-54). לאחר רענון זכרון מהודעתה, סיפרה העדה "שמעתי איזה שהוא בום או רעשים שהיו באוטו" (עמ' 54, ש' 18).

16. **בחקירה הנגדית**, הוצע לעדה שהמתלונן התנהג כבריון כעוס והיה לו "רצח בעיניים", אך העדה השיבה שקולו נשמע לה מפוחד בלבד (עמ' 54, ש' 22). היא אף סיפרה שלא ידוע לה על אירוע מיוחד שקרה למתלונן באותו היום, אלא היה זה יום רגיל. ב"כ הנאשם ניסה לברר האם ה"בום" ששמעה העדה היה לפני המלל בין המתלונן למעורב (הנאשם) או לאחריו, אך העדה השיבה "אני לא יודעת, הייתי בטלפון, זה היה לפני זמן, גם עכשיו אני זוכרת ששמעתי צעקות, שמעתי איזה שהוא בום ואז התנתקה השיחה, מעבר לזה אני לא יודעת מה להגיד לך" (עמ' 55). העדה ציינה שמעורבות באירועי אלימות אינה מאפיינת את התנהגות המתלונן דרך כלל (עמ' 55).

17. **אימן אבו ראס**, בן 30 תושב הכפר עילוט, עובד בעבודות אינסטלציה של בתים ובתי קפה ובהתקנת מערכות ציבורית לכיבוי אש, העיד כי בעת האירוע עבד בבית הקפה שבבעלות הנאשם בעבודות אינסטלציה ומערכות כיבוי אש. הוא לא הכיר את הנאשם לפני כן (עמ' 33) ועבד אצלו כשבוע בלבד (עמ' 34, ש' 2). אימן סיפר שביום האירוע עבד על המערכת בתוך בית הקפה. הגיע המתלונן והחל לצפצף. יצא לעברו הנאשם ואמר שיחכה שניה או שיצא עם הרכב, כי "יש מקום לצאת". לדבריו, המתלונן לא רצה לחכות ואמר לנאשם "אם אתה לא רוצה להזיז את הרכב אני אפגע ברכב שלך. ונכנס ברכב והילדים של שלומי היו ברכב, הבחור ההוא השתגע, נכנס ברכב כמו מג'נון, כמו משוגע, דפק גם את הרכב שלי, חזר ודפק פעמיים שלוש" (עמ' 34, ש' 17). לאחר מכן, "לשלומי היה מקל, דפק, אחרי האירוע, שלומי דפק על הרכב את המקל שיתחיל לזוז, הבחור לא רצה לזוז אמר אני אראה לך, אני אהרוג את הילדים שלך, הזיז את הרכב ודפק את הרכבים שם, עד שהזזנו אותם והבחור ברח" (עמ' 34, ש' 24).

אימן טען שהמתלונן יכול היה לצאת מהחניה מהכביש ו"לעקוף את הרכב של שלומי", אך משהוצג לו סרטון האבטחה, חזר בו וטען "כן, אבל הוא יכל לחזור" (עמ' 34, ש' 28). אימן טען שלא היה כלי רכב מאחורי רכבו של המתלונן ועל כן, יכול היה לצאת מהחניה בנסיעה אחורנית. משנשאל מה היה המרחק בין רכבו (שניזוק בחזיתו כתוצאה מנסיעת המתלונן אחורנית) לבין רכב המתלונן השיב "הוא חנה לפני רכבי" (עמ' 35, ש' 10). אימן סיפר שהמתלונן פגע ברכבו של הנאשם מספר רב של פעמים - "נתן לו 4-5 דפיקות על הרכב שלו, חוזר ונותן מכות על הרכב שלו" (עמ' 35, ש' 32) - וזאת בכוונה לעשות לו נזק ולמרות שהוא "רואה ילדים קטנים בוכים ברכב והוא עוד נותן מכות"

(עמ' 36, ש' 2). כל הפגיעות ברכב הנאשם היו חזקות. בהתייחס לסרטון האבטחה, זיהה אימן את חמודי, בן דודו שעבד עמו, עם צינור ביד, צינור הקשור למערכת לכיבוי אש; את אחיו, איברהים; ואת הנאשם. אימן זיהה את תזוזת רכב הנאשם לפניו ואמר שהיה זה בעקבות פגיעת המתלונן מאחור. יחד עם זאת, **אימן לא זכר מתי הוא יצא מבית הקפה ביחס לדפיקה**. עוד לא ידע לומר, על פי הסרטון, מי יצא אחרי הנאשם (עמ' 36, ש' 27).

משעומת אימן עם הסרטון, בו נצפה רכבו של הנאשם נפגע פעם אחת בלבד, בעוד שעל פי עדותו הרכב נפגע 4-5 פעמים חזקות על ידי המתלונן, השיב **"באירוע שהייתי שם, ראיתי 3-4 פעמים שהוא דפק, פה בסרטון אני רואה פעם אחת שהוא נדפק"** (עמ' 37, ש' 10). אימן אף לא ידע להסביר כיצד נגרמו לרכבו שלו ולרכבו של הנאשם נזקים מינוריים, אם המתלונן נסע כמו "מג'נון" (משוגע) לטענתו (עמ' 39, ש' 1). עוד סיפר אימן ש"**אחרי שהיה האירוע, אחרי שהוא דפק את הרכב של שלומי והילדים שלו היו בוכים, שלומי נתן מכות על הזכוכית של הרכב של המתלונן על מנת להגן על הילדים שלו... זה היה אחרי הקטע של הדפיקות**" (עמ' 39, ש' 18). לדברי אימן, הנאשם נתן מכות על הזכוכית של רכב המתלונן "היה עץ, לא יודע, היה משהו ביד שלו" (עמ' 39, ש' 31).

אימן טען שאינו יודע ממה נקרעה חולצתו של המתלונן והאם קיבל מכה בידו בשלב כלשהו. הוא הכחיש שאנשים נוספים נתנו מכות לרכב המתלונן מלבד הנאשם (עמ' 40).

18. לאור סתירה בדבריו של העד, ביקש התובע לרענן זכרונו של אימן מתוך הודעתו, שם מסר, בין היתר **"שלומי משך את הבחור מהאוטו החוצה"**. בשלב זה, הטיח אימן בתובע - **"אבל מה אמרתי לך עכשיו בחוץ? אמרתי לו הוא הראה לי את הנייר הזה אמרתי לו זה לא אמיתי, זה לא נכון. יש דברים לא נכונים שנרשמו בהודעה"** (עמ' 40, ש' 29). התובע המשיך להפנות העד להודעתו שם מסר, לאחר שנשאל איך ניזוק רכבו של המתלונן, **"שלומי שבר לו את הרכב"**. על כך הגיב העד - **"אחרי האירוע, כן, אני אמרתי שלומי נתן מכות על הרכב שלו"** (עמ' 41, ש' 13). משהופנה העד שוב להודעתו שם מסר שהרחיק את הנאשם מהתלונן מספר פעמים ("**לקחתי כל פעם את שלומי**"), טען שחלק גדול מהסיפור שמופיע בהודעתו לא נכון, שהוא לא מדבר עברית טוב ושהחוקר רשם מה שהבין (עמ' 41, ש' 18). אימן נשאל על ידי בית המשפט מה, אם כן, הסיפור הנכון, והשיב - **"אני הייתי מזיז ביניהם שלא יהיה שהבחור יתן מכה למישהו מהפועלים שלי או לשלומי ברכב"** (עמ' 41, ש' 22). אולם אז הופנה אימן להודעתו במשטרה שם מסר **"שלומי תפס את אותו וקרע לו את החולצה סחב אותו החוצה תפסתי את שלומי הייתי בין הבחור לבין שלומי מה יש בינינו"**. העד עיין שניות ארוכות בהודעתו, היסס, והשיב **"אני הייתי ביניהם, מזיז את זה, מזיז את זה, הבחור אני לא ראיתי, זה מה שכאן בהודעתי הוא לא נכון"** (עמ' 41, ש' 23).

19. ב"כ הנאשם הביע תרעומת על העובדה שהתובע לא עידכן את ההגנה, לפני תחילת הדיון, שהעד טען בפניו שחלקים מהודעתו לא נכונים ולא נאמרו על ידו. לדבריו, היה על התובע ליידע את ההגנה בפרט מהותי זה ולערוך על כך מזכר. התובע אישר שהעד טען לפניו, לפני הדיון, "שרשומים דברים שהוא לא אמר... הוא אמר לי חלק מהדברים נכונים וחלק לא אמרתי" (עמ' 42, ש' 14). לאחר שנערכה הפסקה, לבקשת ההגנה, המשיכה חקירתו של העד אימן.

20. לאחר ההפסקה ביקש התובע, לאור סתירות שעלו בין גירסת אימן בבית המשפט לבין הגירסה שמסר בהודעה, להכריז עליו "עד עויין" בהתאם לסעיף 10א' לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (ההודעה הוגשה וסומנה **ת/11**). נעתרתי לבקשה והעד נחקר נגדית על ידי התובע. אימן אישר כי חתם על הודעתו, טען שלא קרא אותה

במשטרה, אך אישר כי "קרא אותה בעיון" בעת הרענון לעדות, במסדרון בית המשפט, לפני תחילת הדיון (עמ' 45, ש' 7). אימן שב וטען שחלקים גדולים הכתובים בהודעתו לא נאמרו מפיו. משנתבקש על ידי בית המשפט לפרט אילו דברים המופיעים בהודעה לא אמר, קרא אימן הודעתו והשיב - "לא אמרתי שקרע לו את החולצה; לא אמרתי ששלומי לא רצה להזיז את האוטו, אמרתי שהוא אמר לו תחכה; אני לא אמרתי ששלומי תפס את הבחור, קרע לו את החולצה וסחב אותו מחוץ לרכב" (עמ' 45, ש' 24). אימן טען שאינו יודע לקרוא עברית "כמו שצריך", זאת חרף העובדה שלנגד עיני בית המשפט קרא בעיון את הודעתו ואף לפני כן אישר שקרא אותה "בעיון" לפני הדיון (עמ' 45, ש' 31).

אימן הופנה להודעתו שם אמר, בהתייחס למעשי הנאשם כלפי המתלונן, "**וואלה טוב שלא הרג אותו... וואלה יש לו מזל שלא מת**", ואישר שאמר זאת. לדבריו -

"**אצלי מי שרואה בן אדם עושה דבר כזה וילדים בוכים ברכב... אם היה לי את המקרה אני אהרוג אותו. בטח, מה. את האמת, יש לו מזל שיצא ככה.**"

ש.ב. לפי מה שאתה אומר אם הוא לא היה מצליח לצאת אתה אומר הייתם גומרים אותו?

ת. אני?

ש.ב. אם לא היה מצליח לצאת?

ת. הייתי תופס את שלומי, הייתי עושה משהו, אבל הבחור הלך זה המזל שלו..." (עמ' 46, ש' 11).

אימן אישר שהשיב לשאלת החוקרת במשטרה מי תקף את המתלונן "אני אח שלי הבחור שהיה שם", אולם טען שלא הבין את שאלתה (עמ' 46, ש' 29).

21. **בחקירה הנגדית**, השיב אימן שלא הוגש כנגדו כתב אישום בגין האירוע (עמ' 49, ש' 24). הוא שב ואמר שמעשיו של הנאשם כלפי המתלונן ורכבו באו לאחר שהמתלונן התנגש ברכבו של הנאשם - "**את המכות נתן שלומי אחרי הסיפור עם הדפיקות רכבים... אני פעם ראשונה רואה את שלומי ככה עצבני. הוא רואה את הילדים שלו ברכב, ואם הוא יראה את הילדים ברכב הוא יעמוד ככה בשילוב ידיים ויחכה עד שהבחור עוד פעם יחזור אחורה ויתנגש? עוד פעם אני אומר מזל שלו שהוא יצא ככה**" (עמ' 50, ש' 16).

22. **רס"ר מאיה מאירי**, גובת הודעת אימן אבו ראס, העידה שעובר לגביית הודעתו במשטרה היא שאלה את אימן אם הוא דובר את השפה העברית ומבין עברית או שהוא צריך מתורגמן. אימן שוחח עם גובת ההודעה בעברית ואף חתם על הודעתו בעברית. החוקרת הופנתה לדברי אימן לפיהם הדברים שנכתבו מפיו בהודעה אינם נכונים (בהתייחס לכך שלקח את הנאשם מהמתלונן מספר פעמים; בהתייחס לכך שהנאשם משך את המתלונן מהרכב וקרע לו את החולצה). על כך השיבה החוקרת שאימן נכח במקום ועל כן נחקר תחת אזהרה. כל דבריו נרשמו בחקירה והוא נשאל שאלות ספציפיות אודות השתלשלות האירוע והשיב עליהן בחופשיות. לא בוצע שום שינוי בדבריו, דבריו נכתבו במלואם ובמדויק והודעתו הוגשה לפניו, הוא קרא אותה וחתם עליה בעברית (עמ' 57-58).

להדגיש כי ההגנה לא חקרה את העדה בחקירה נגדית ולא חקרה אותה אודות נסיבות גביית הודעתו של העד

דיסק מצלמת האבטחה, ת/8

23. מצלמת האבטחה מוצבת מעל דלת הכניסה האחורית לבית הקפה "ארומה" ומתעדת חלק מהכביש בו אירע האירוע, כאשר משמאל ניתן לראות את המדרכה (שביל הכורכר) המוגבהת מעט מעל הכביש, המדרכה שעל חלקה החנה המתלונן את רכבו (רכב המתלונן לא נצפה בסרטון). להלן הקטעים הרלוונטיים:
- 33:20-32:25 - אחד מהעובדים יוצא אל הכביש כשבידו צינור ומזרים כמות מים גדולה על הכביש (עובדה שכנראה גרמה למתלונן, בהמשך, לחשוב שרכבו של הנאשם נשטף במקום).
 - 35:10 - הנאשם מגיע עם רכבו (ג'יפ לבן) וחונה באמצע הכביש, כמטר או שניים לפני דלת הכניסה ל"ארומה", כך שאדם המגיע מכיוון הרכב לכיוון דלת הכניסה, חייב לחלוף על פני הרכב. הנאשם, עם מכנס קצר, חולצה כחולה ושקית לבנה בידו, יוצא מדלת הנהג ונכנס לבדו ל"ארומה".
 - 35:36 - יוצא בחור מ"ארומה" ומתעסק עם צינור המים שלפני רכב הנאשם וחוזר ל"ארומה".
 - 36:08 - יוצא בחור עם מעיל כחול מ"ארומה" וסוחט סמרטוט לבן עם מים על הכביש, לפני רכב הנאשם.
 - 36:34 - יוצא בחור עם חולצה כחולה וכיתוב צהוב מ"ארומה" והולך ימינה לאורך רכבו של הנאשם (כנראה בשל קריאת המתלונן).
 - 36:38 - הבחור חוזר ל"ארומה".
 - 37:20 - שוב יוצא אותו בחור מ"ארומה" והולך ימינה לאורך רכבו של הנאשם.
 - 37:36 - הבחור חוזר ל"ארומה", כשאחריו הולך בהליכה מהירה המתלונן. לא ניתן לקבוע אם תשומת לבו של המתלונן מופנית כלפי פנים הרכב של הנאשם, אך נראה שלא כך הדבר. המתלונן שוהה מול פתח הכניסה ל"ארומה" (לא נכנס) כשתי שניות ושב לעבר רכבו, כשהוא חולף על פני צידו הימני של רכב הנאשם. שוב, לא ניתן לקבוע אם המתלונן מסתכל לתוך פנים רכב הנאשם, באשר הוא חולף על פניו בהליכה מהירה. יצויין, כי המתלונן משתהה, כשהוא מגיע לאמצע רכב הנאשם, ואולם, תשומת לבו מופנית לדלת "ארומה", שכן באותה שניה יוצא הנאשם דרך הדלת, הולך לעבר המתלונן ומתקיים דין ודברים ביניהם.
 - **37:43 - המתלונן יוצא מהפריים לכיוון רכבו.**
 - **37:54 - רכבו של הנאשם קופץ קדימה בשל הפגיעה בו מאחור על ידי המתלונן (דהיינו, לאחר 11 שניות).** רכב הנאשם לא נפגע לאחר מכן בשנית (או בשלישית וברביעית כפי שנטען על ידי חלק מהעדים).
 - 38:05 - הנאשם ניגש בריצה למדרכה (שביל הכורכר) שמשמאל לחזית רכבו ומרים קרש עץ שהיה מונח שם קודם לכן. הנאשם לא רץ לעבר רכבו של המתלונן, אלא קודם לכן נכנס ל"ארומה" (כנראה על מנת לקרוא לאחד העובדים) ואז יוצא ורץ לעבר רכב המתלונן.

- 38:09 - יוצא אחד העובדים בעקבות הנאשם לעבר רכב המתלונן. אחריו הולך פועל נוסף.
- 38:44 - יוצאת מ"ארומה" בריצה בחורה לעבר רכב המתלונן.
- 39:02 - הבחורה חוזרת ל"ארומה" כשהיא מדברת בטלפון. לאחר כשלוש שניות, יוצאת הבחורה כשהיא מדברת בטלפון וכן יוצאים אשה עם חולצה משובצת שרצה לעבר רכב המתלונן ובחור עם משקפיים שנשאר לעמוד ליד הבחורה עם הטלפון, הולך לכיוון רכב המתלונן ואחריו יוצא עוד פועל שרץ לעבר רכב המתלונן.
- 39:18 - שני בחורים עומדים בפתח הכניסה ל"ארומה", מביטים וחוזרים פנימה.
- 39:35 - יוצאת בחורה עם חולצה לבנה מ"ארומה". במקביל, דלת הנהג ברכב הנאשם נפתחת.
- 39:40 - הבחור עם הכובע השחור (מג'ד נאשף) חוזר ל"ארומה" כשבידו תבנית גדולה לבנה.
- 39:51 - **יוצא שוב מ"ארומה" הבחור עם הכובע השחור כשהוא מחזיק את ידו הימנית עם יד שמאל. ביד שמאל הוא אוזח במפית לבנה והוא נראה מטפל בידו הימנית שנפגעה, יתכן שמוציא ממנה זכוכיות קטנות (הטיפול הוא בכף היד ובאצבעות ולא במרפק).**
- 39:58 - הנאשם חובר לבחור עם הכובע השחור, משוחח עמו, והבחור נכנס ל"ארומה", כשהנאשם נשאר בחוץ ומשוחח עם האחרים, נוטל בקבוק מים ויוצא מהפריים.
- 40:52 - הנאשם חוזר לפריים, אחריו האשה עם החולצה הלבנה, כשבידה ילדה כבת 4, יחפה, לבושה בגופיה אדומה עם פסים לבנים.
- 41:17 - הנאשם והמעורבים משוחחים בחזית רכב הנאשם ונכנסים ל"ארומה".
- 41:43 - הנאשם יוצא מ"ארומה", משוחח בטלפון, ואחריו יוצאים 2 פועלים (אחד עם בקבוק מים). הנאשם חוזר ל"ארומה".

תמצית פרשת ההגנה

הנאשם

24. בהודעה מיום האירוע, שעה 17:01 (4/ת) שניתנה לאחר שהנאשם התייעץ עם עורך-דין, סיפר הנאשם שהחנה רכבו למשך דקה וחצי או שתיים באיזור השירות של עסקו. הרכב היה מונע **ובתוכו היו שני ילדיו הקטנים**. אז פנה אליו אחד האינסטלטורים שעבד בעסקו וסימן לו ביד שהרכב מפריע. הנאשם הבחין במתלונן שביקש שיזיז את הרכב. הנאשם שאל אם הוא ספק והמתלונן השיב שלא. הנאשם אמר לו שכבר הוא מזיז את הרכב אך המתלונן השיב לו **"יש לך ילדים ברכב אני אהרוג לך אותם"**, הניע את רכבו והתנגש בחוזקה ברכב הנאשם **"הלוך וחזור"**. הנאשם נבהל ורץ לכיוון הקדמי של רכב המתלונן **"על מנת לצלם את האוטו" (!!!) ולמנוע ממנו לעשות משהו**. המתלונן נסע הלוך חזור כמה פעמים ופגע גם ברכב האינסטלטור מאחור. **"ניסיתי למשוך אותו מהאוטו שלו באו והצטרפו הקבלן אינסטלציה, הם משכו אותי והם ניסו להרגיע ומשכו אותי ומנסה להוציא אותו מהאוטו שלו,**

הרמתי מקל דק, ניסיתי להכות בו כדי להוציא אותו מהאוטו ותוך כדי הוא הולך קדימה ואחורה". הנאשם סיפר שהוא נכנס למטבח בית הקפה וקרא לעזרה למג'ד נאשף, טבח בית הקפה המועסק אצלו. לפי מה שהבין ממג'ד, המתלונן **עלה לו על הרגל** ולא נעצר. בשלב זה, היה כלי של האינסטלטור שפותחים בעזרתו את הברז, והנאשם דפק באמצעותו על דלת הנהג ברכב המתלונן. הוא גם נתן לו מכה על הזכוכית עם חפץ זה. המתלונן נסע אחורנית והצליח לצאת מהאיזור. הנאשם שב וטען שניסה להגן "**על הילדים שלי**" מפני טירוף המתלונן. הנאשם אישר שהסימנים שעל ידו של המתלונן נגרמו מהמקל שאחז וכי נתן לו מכות באמצעות המקל וכן היכה ברכבו. גם לגבי הקרע שבחולצת המתלונן, אישר הנאשם שמשך את המתלונן מתוך הרכב. הנאשם סיפר שמג'ד ניסה **לעצור את המתלונן בכך שנתן אגרופים לחלון הרכב ושבר אותו**. לגבי האינסטלטור והפועלים שלו - טען הנאשם "בהתחלה ניסו להרגיע, עד שהם ראו שהוא נכנס באוטו שלהם, אני לא חושב שהם הרביצו לו... לא ראיתי אותם מרביצים לו".

בהודעה מיום 6.4.15 (ת/5) ציין הנאשם שהמתלונן היה אחוז אמוק, איים שהוא הולך "**להרוג את הילדה**" והתנגש ברכבו. הנאשם טען שראה את בתו "עפה ובוכה". גם כאן טען ש"**דבר ראשון שעשיתי רצתי לקדמת הרכב שלו עם טלפון שלוף צילמתי את הרכב שלו**" והמתלונן אף ניסה לדרוס אותו. הוא הרים מקל מהרצפה והחל לחבוט ברכב המתלונן עד שהמקל נשבר. לטענת הנאשם מהמקל לא נגרם נזק לרכב. משנשאל כיצד נגרמו הנזקים הכבדים לרכב המתלונן, השיב "**שהוא ממשיך בכל מחיר להיכנס בי ולדרוס את העובד שלי מאגד שהצטרף אלינו כדי לנטרל אותו ואת רכבו, הרמתי חפץ עגול של האינסטלטור שהיה בטח והיכיתי ברכבו וכל זאת לעצור את הרכב... וכתוצאה מהנסיין שלי לעצור את הרכב נעשה לו נזק**". הנאשם סיפר שהוא פתח למתלונן את הדלת, ניסה לקחת לו את המפתחות ותפס את חולצת המתלונן אשר נקרעה חלקית. לטענת הנאשם רכבו "**נחבל בצורה קשה בצד ימין אחורי**", גם אם לא נצפה נזק מבחינה חיצונית. הנאשם שב וציין כי התכוון להתקשר למשטרה בתחילת האירוע, אך לא הצליח לחייג אלא רק הצליח לצלם את הרכב. לדבריו **הנזק בשמשה הקדמית של המתלונן נגרם "כתוצאה מכך שניסו לדרוס את מג'ד"**. לא היה לנאשם הסבר כיצד נגרם נזק ניפוץ השמשה האחורית של רכב המתלונן ומי גרם לנזק זה.

25. בעדותו הראשית בבית המשפט סיפר הנאשם שהחנה רכבו מול בית הקפה שבבעלותו במתחם חניית הספקים. רכבו של המתלונן חנה מימין, עם שני גלגלים על הכביש ושני גלגלים על הכורכר. מאחוריו חנה רכב נוסף. הנאשם נכנס לחנות וברכב היתה בתו **הקטנה בת ה-4**. בשלב זה, האינסטלטור סימן לנאשם עם היד לכיוון הרכב והנאשם הבחין במתלונן "**הבריון עם המבט הזועם שלו בעיניים, בטירוף תזיז את האוטו**". הנאשם אמר לו שהוא יוצא בעוד 2 דקות. המתלונן הצביע על הרכב ואמר "**אם אתה לא יוצא אני הורג לך את הילדה**". ואז, "**הבן אדם עלה לרכב, שבריר שניה פול גז, אני רואה את האוטו שלי עף**" (עמ' 81). המתלונן המשיך לנסוע הלך וחזור. לטענת הנאשם הוא "הריץ סרטים" בראש" איך הוא "מחלץ" את הילדה. הוא קפץ בין שני כלי הרכב, הרים מקל באורך כמטר, ונתן למתלונן מכה על האוטו עד שהמקל נשבר. לאחר מכן, הרים חפץ עגול מברזל ונתן למתלונן מכה על הדלת. הנאשם ניסה כל הזמן "לתלוש" את המתלונן מהרכב וקרע לו את החולצה. המתלונן "**נתן רברס, ברח במסדרון האחורי**". גם לאחר שהמתלונן נסוג אחורנית ו"ברח", העיד הנאשם "**רצתי אחריו לנסות לא יודע למה, בטפשות לעצור אותו**". לדברי הנאשם, "**הוא חזר וניסה לדרוס אותי. אני זזתי הצידה. באותו רגע הרמתי טלפון למשטרה**" (עמ' 82). לדברי הנאשם הגשת כתב האישום נגדו נבעה מטעות בקונספציה, שכן למראה הנזק המתלונן ברכבו של המתלונן; היעדר נזק ברכב הנאשם; ו-4 בני מיעוטים מעורבים, הגיעה המשטרה למסקנה המתיישבת עם אשמתו. הנאשם הוסיף שמג'ד, העובד שלו, יצא ו"**נפל על האוטו עם היד ונשבר החלון הקדמי של הרכב**".

26. **בחקירה הנגדית**, הוטח בנאשם כי גירסתו במשטרה (ת/4) לפיה "**לאחר שהמתלונן נכנס באוטו שלי בחוזקה הלוך וחזור אני נבהלתי ורצתי לכיוון הקדמי של האוטו שלו על מנת לצלם את האוטו**" ממוטטת את כל קו ההגנה המבוסס על טענת הגנה עצמית. על כך השיב תשובה הסותרת את גירסתו במשטרה - "**בסיטואציה כזו הייתי מאוד מבולבל. אני הוצאתי את הטלפון לצלם אותו בזמן, רואים את זה בסרטון, בזמן שהוא פנה להזיז את הרכב, הוא הלך, חזר שוב, אמר אני אהרוג לך את הילדה, הטלפון ביד לראות מה הוא עושה. אחרי שהוא פגע באוטו רצתי ישר להוציא את הילדה ולקחתי מקל... אחרי המכה אף אחד לא עסק בצילום**" (עמ' 83, ש' 14).

לאחר שבית המשפט הפנה אותו לסתירה בדבריו, השיב הנאשם "כנראה שהכרונולוגיה של מה שכתוב בחקירה לא נכונה" (עמ' 83, ש' 24).

עוד בניגוד לדבריו במשטרה (ת/5) שם מסר כי "**פתחתי לו [למתלונן] את הדלת וניסיתי לקחת לו את המפתחות כדי לעצור את הרכב**", השיב הנאשם לתובע ובהמשך לבית המשפט כי "**לא הצלחתי לפתוח את הדלת כי הוא נסע הלוך וחזור**" (עמ' 83, ש' 32). ובהמשך -

"ש.ב. לא הצלחתי לפתוח את הדלת.

ת. באתי לפתוח את הדלת ועדיין אני רואה שהוא בטירוף הלוך וחזור" (עמ' 84, ש' 1).

סתירה מהותית נוספת התגלתה בין גירסת הנאשם במשטרה (ת/5) לפיה "**כתוצאה מהנסיין שלי לנטרל אותו משכתי אותו מחולצתו והיא נקרע חלקית**", לבין דבריו לפני בית המשפט במעמד המענה לכתב האישום - "**אני לא נגעתי בכלל במתלונן**" (עמ' 2, ש' 19) ודברי סניגורו באותו מעמד - "**לא נוצר מגע פיזי ביניהם**" (עמ' 3, ש' 2). בעדותו ניסה הנאשם להסביר סתירה זו - "**אני חושב שיש אי הבנה. אומר שמנקודת הזמן שהוא פנה שיזיזו לו את הרכב עד אשר הוא עלה לרכב שלו ונכנס בעוצמה במתכוון כשהילדה שלי באוטו במכוון ברכב שלי, רק אז ניסיתי לפתוח את הדלת, למשוך אותו, קרעתי לו את החולצה, נתתי מכה עם ברזל. רק אז הגיע המגע הפיזי הראשון ביננו**" (עמ' 85, ש' 7).

27. הוצעה לנאשם, על ידי בית המשפט, תיזה לפיה המתלונן תרם בהתנהגותו הפסולה לתחילת האירוע בכך שהתנגש ברכבו ולאחר שהסכנה הוקהתה מבחינת הנאשם ומבחינת המעורבים, וכשהמתלונן היה במגמת נסיגה מהמקום, בעקבות הפגיעה ברכב הנאשם ובסיכון שנשקף לילדתו, הנאשם והאחרים המשיכו להכות ברכב המתלונן על מנת להניסו משם -

"ש.ב. יכול להיות סיטואציה כזו שתחילת האירוע בויכוח ביניכם שהוא היה חם מזג, הוא אומר אם לא תזיז, וחסר סבלנות, הוא אומר לך אני אהרוג לך את הילדה. הוא נכנס ומתנגש ברכב. יכול להיות שלאחר שהסכנה הוקהתה מבחינתכם, הוא רואה שאתה ומג'ד הגיע, הוא במגמת נסיגה מהמקום, אתם בגלל הסיטואציה והרגישות, הפגיעה ברכב והפגיעה בילדה אחרי שחלפה הסכנה המשכתם להכות את הרכב על מנת להניס אותו משם?

ת. עד היום הילדה לא מוכנה לשבת במכונית. אני אמרתי לחוקר את האמת. גם עכשיו. עובדה שבשתי החקירות ועכשיו אני אומר אותו דבר. יכול להיות לתת לו מכה עם ברזל או משהו אחר כבר היה... הסכנה

תמיד היתה. הבן אדם היה אחוז אמור, הלך וחזור הלך וחזור.

ש.ב. למה אמרת שהיתה מכה, אולי חלפה הסכנה והיתה אקסטרנה?

ת. כשאני חושב על מה שהיה שם. אני חושב על מה שהיה שם. עד שהוא ברח לא חלפה הסכנה. עובדה שהוא ניסה לדרוס את מג'ד. אני רדפתי אחריו לעצור אותו" (עמ' 84, ש' 11).

28. הנאשם טען שמג'ד נתן אגרוף לשמשה הקדמית של הנאשם ושביר אותה. משתהה התובע כיצד מג'ד הצליח לשבור את השמשה הקדמית של הג'יפ של המתלונן, השיב הנאשם "אתה קופץ על מכונית בזמן שהיא נוסעת. מג'ד גיבור נותן אגרוף" (עמ' 85, ש' 31). לאחר מכן אמר שמג'ד "נפל לו עם היד על השמשה" (עמ' 86, ש' 1). עוד הוסיף הנאשם כי למג'ד "נגרמה חבלה ביד. הוא היה איתי במעצר יומיים" (עמ' 86, ש' 4). משעומת הנאשם עם דברי מג'ד בהודעתו (ת/12) לפיהם הוא לא נזקק לטיפול רפואי ו"הכל בסדר", ועם דברי מג'ד בהודעתו (ת/13) לפיהם כלל לא נתן אגרוף לרכב אלא "נפל עם המרפק והיד", השיב "כנראה הוא לא היה זקוק לטיפול רפואי" (עמ' 86, ש' 11).

הנאשם אישר שבזמן האירוע נכחו עוד מספר אנשים מלבדו, אך לא הורמו אלות, מקלות וברזלים. הוא אישר שהרים מקל מהריצפה ועשה בו שימוש ולאחר מכן הרים חפץ מברזל של אינסטלטורים ונתן מכות לדלת המתלונן, אך זאת על מנת לעצור את המתלונן (עמ' 86, ש' 22).

הנאשם הופנה להודעותיו שם מסר כי ברכב היו שני ילדיו (ולא ילדה אחת) וכי המתלונן איים שיהרוג לו את הילדים (בלשון רבים). על כך השיב "זה לא עקרוני. מה זה משנה למבחן המעשי שהיה שם. התמונה הכוללת שהיו לי ילדים ברכב, מה זה עקרוני אם אחד או שניים?" (עמ' 88, ש' 17).

הנאשם נשאל אם אמר למתלונן "אם אתה גבר נראה אותך נכנס לי באוטו". תחילה השיב "אני לא זוכר שהיו בינינו קללות, לא זוכר את המילה הספציפית, אבל יכול להיות שבלהט הדברים אמרתי לו, וגם אם אמרתי לו אז מה? הוא צריך להיכנס ברכב כשהילדה בפנים?" ובהמשך - "אני לא זוכר שאמרתי דבר כזה, אני לא אמרתי משפט כזה בטוח" (עמ' 89, ש' 29).

הנאשם נשאל מדוע - אם פעל מתוך הגנה עצמית ומתוך סכנה מוחשית לו ולבתו - ראה לנכון העד אימן למשוך אותו מאחיזתו במתלונן -

"ש.ב. אומר איימאן בהודעה שלו בש' 34-36, בוא תתאר לי למה מריב על חניה המתלונן נפגע וצריך מיון וכל הרכב שלו סימני ברזל... ואז הוא אומר שלומי תפס אותו וקרע לו את החולצה, סחב אותו החוצה, תפסתי את שלומי... למה הוא צריך לתפוס אותך ולהיות ביניכם אם אתה מתאר אירוע שאתה מגן על הבת שלך ולכן איימאן היה אמור לעזור לך לנטרל את המתלונן.

ת. אז אני אסביר, אני לא זוכר סיטואציה, ולא היתה בוודאות, שאדון התוקף הפושע הזה היה מחוץ לרכבו לאחר שהוא פגע ברכב שלי, יש אירוע לפנות אלי להזיז את הרכב, איום על הילדה, מהרגע שהוא עלה על האוטו התחיל הנקודה הפיזית עם המגע, הוא לא היה שניה אחת מחוץ לרכב, יכול להיות שאיימאן ניסה למשוך אותי ולנטרל אותי כי רציתי למשוך את הבן אדם ולעצור אותו.

ש.ב. אם אתה מנסה להגן על הבת שלך, איימאן צריך לעזור לך. למה שינסה לנטרל אותך?

ת. אני לא חושב שהוא משך אותי, אני זוכר בעדותו בבית המשפט שהוא אמר שהוא לא אמר את הדברים האלה שנרשמו בחקירתו" (עמ' 90, ש' 11).

הנאשם טען בסוף חקירתו כי במקום האירוע קיימת מצלמת אבטחה השייכת למתחם מול הפארק ושביקש לקבל את סרטוני האבטחה נאמר לו "שהמצלמה הזאת לא עבדה" (עמ' 91, ש' 29). הנאשם הלן על עבודת המשטרה שהיתה צריכה לערוך חקירה מקיפה יותר ולאחר את מצלמות האבטחה בזמן.

29. מג'ד נאשף, אשר בעת האירוע עבד כטבח בסניף "ארומה" שבבעלות הנאשם, העיד ששהה במטבח ושמע צעקות. הנאשם קרא לו לעזור לו. כשיצא מג'ד החוצה ראה את המתלונן חוזר ברכבו אחורנית ומתנגש ברכב של האינסטלטורים, שחנה מאחוריו. שלומי אמר למג'ד "הוא נכנס לי בג'יפ והילדה שלי בתוך האוטו". לדברי מג'ד, "לא יכולתי להתאפק בלי להגן על הילדה הקטנה, הסתכלתי על הסיטואציה עצמה היה לי חובה לפעול במשהו כדי לעצור את זה אז עמדתי בין שני הרכבים הבן אדם היה אחוז אמוק חבל על הזמן מטורף הוא לא יודע זה לא התנהגות של בן אדם שהוא נורמלי... אבל ניסית לעצור את זה והוא המשיך ונסע קדימה, קפצתי כדי לברוח ממנו, נפלתי על השמשה של הרכב שלו, ונשבר החלון של השמשה הקדמית, היה לי חתך פה במרפק ואז בא רוקח של הסופר פארם שטיפל בי וחזרתי לסניף" (עמ' 93, ש' 11). מג'ד סיפר כי לא הבחין בכל הדברים, אך ראה את הנאשם מנסה להוציא את המתלונן מהרכב. לאחר שהמתלונן פגע במג'ד ונשבר החלון, הוא חזר אחורנית וברח. אז אמר הנאשם לנוכחים להתקשר למשטרה. מג'ד היה עצור בגין האירוע שלושה ימים, אך לא הוגש כנגדו כתב אישום. הוא סיפר בבכי שכעת הוא סטודנט למשפטים וכי האירוע היה טראומטי עבורו.

30. בחקירה הנגדית, הופנה מג'ד לדברי הנאשם במשטרה (ת/4) לפיהם הוא נתן אגרופים לשמשה הקדמית של רכב המתלונן והיא התנפצה. על כך השיב שלא שבר אותה באמצעות היד, אלא המרפק שלו פגע בה ואף נגרם לו חתך במרפק. לדבריו, ביקש מהחוקר לתעד את החתך, אך הוא סירב (עמ' 94, ש' 18). הוצע למג'ד שהוא נפל על היד ולא שהמתלונן דרס אותו, אך הוא השיב "כתוצאה ממה נפלתי? ברחתי מהדריסה שלו, כשבאתי לזוז הייתי מול האוטו שלו, הלכתי הצידה בסדר? הקצה של הרכב שלו פגע בי, אני נפלתי על השמשה וזה כל מה שהיה... תקרא לזה איך שתרצה" (עמ' 95, ש' 2). לאחר מכן, סיפר מג'ד שנפגע ברגלו מהרכב של המתלונן, איבד את שיווי משקלו ונפל על הרכב כך שידו שברה את החלון -

"ש.ב. באמצעות מה פגע לך ברגל?

ת. עם הטמבון, עם הקצה של הטמבון... כשהוא התקדם קדימה ניסיתי לזוז הצידה לצד ימין ואז אני נפלתי, הוא פגע בי בפינת הפגוש השמאלית הקדמית שלו ונפלתי על השמשה.

ש.ב. אבל יש מכסה מנוע.

ת. ברוך השם אני 2 מ'.

ש. אז הגוף שלך התקפל על המכסה מנוע?

ת. כן, איבדתי שיווי משקל" (עמ' 95, ש' 9).

מג'ד נשאל מדוע - אם לטענתו נחתך במרפק ואף ביקש מהחוקר שיתעד את החבלה - השיב לחוקר שאינו זקוק לטיפול רפואי (ת/12). על כך השיב שקיבל טיפול רפואי במקום האירוע מרוקח של הסופר פארם. הוא הופנה להודעתו (ת/13) שם סיפר ש"עדיין יש לי זכוכיות על היד" והשיב שבזמן ששהה במעצר הסתכל על החתכים וראה "שהיו לי כמה זכוכיות ביד" (עמ' 95, ש' 21). בהמשך אמר מג'ד - "אין סיכוי שנתתי אגרוף לשמשה של מכונת, אין בן אדם נורמלי שמתכוון לשבור שמשת מכונת באגרוף" (עמ' 96, ש' 3).

לדברי מג'ד הנאשם ניסה להוציא את המתלונן מהרכב בזמן שמג'ד יצא ונעמד מולו "הוא נסע קדימה, שלומי תפס אותו מחלון הנהג והוא תפס אותו, והוא ניסה להוציא אותו כשקרה המקרה שאני נפלתי על השמשה והיא נשברה הוא שם רוורס וברח" (עמ' 96, ש' 23).

מג'ד אישר שבתום האירוע הבחין בנעל שנפלה למתלונן. הוא פנה למתלונן, אמר לו "תפסיק את זה ודי", זרק אליו את הנעל וניסה לשוחח עמו אך הוא לא הקשיב (עמ' 97, ש' 1).

מומחה ההגנה, אינג' יואב קיץ; חוות הדעת נ/4

31. ההגנה הביאה לעדות את אינג' יואב קיץ, מומחה לענייני תעבורה ותאונות דרכים, אשר חיווה דעתו, על בסיס חישובים שערך, שרכב המתלונן פגע באחורי רכב הנאשם במהירות של 19.75 קמ"ש; כי תאוצתו של רכב המתלונן, אשר הגיע כעבור 3 מטרים למהירות זו בעת הפגיעה, היתה תאוצה של 5 מטר לשניה בריבוע, "מדובר בהאצה אדירה... ולרמת האצה כזו בתחילת נסיעה ניתן להגיע אר ורק אם מתחילים בתנועה בלחיצה חדה וחזקה על דוושת האצה עד לרצפה" (נ/4, עמ' 8).

בבסיס חישוביו של המומחה, עמדו הנתונים הבאים שמצא להציב:

- רוחב כביש השרות המדובר 3.8 מטרים מדוד (סעיף 1.2).
- מימין לכביש מדרכה צרה ברוחב עד 0.9 מטרים, תלוי בצמחיה שעליה (סעיף 1.2).
- הפגיעה בין רכב המתלונן לרכב הנאשם היא "פגיעה בזווית", דהיינו פגיעה בה חזית-שמאל של רכב המתלונן פוגעת בחלק האחורי-ימני של רכב הנאשם וגורמת לו להיהדף קדימה וימינה (נ/4, עמ' 5-6).
- תזוזה אורכית של רכב הנאשם - 0.7 מטרים; תזוזה רוחבית של רכב הנאשם - 0.9 מטרים; אורך כללי של קשת תזוזה - 1.1 מטרים (נ/4, עמ' 7).
- מרחק נסיעה של רכב המתלונן - בין 2 ל-4 מטרים, "כשהנתון הקרוב יותר למציאות הינו כ-3 מטרים" (נ/4, עמ' 7).

32. ייאמר מיד כי היות והמתלונן בעדותו הסכים עם הצעת ב"כ הנאשם לפיה עובר לפגיעה ברכב הנאשם "לחץ על דוושת הגז עד הסוף", ובהינתן שגדר המחלוקת בתיק היא אם ההתנגשות ברכב הנאשם אירעה לפני תקיפת המתלונן

על ידי הנאשם והמעורבים האחרים או שתקיפתו באה לאחר ההתנגשות ובעקבותיה, שוב אין נפקות ממשית לשאלה מהי המהירות המדוייקת בה פגע רכב המתלונן ברכב הנאשם ומהי התאוצה המדוייקת בה האיץ רכב המתלונן לעבר רכב הנאשם.

ואולם, היות וההגנה טרחה והגישה חוות דעת מומחה, וזה אף העיד בבית המשפט ונחקר ארוכות בחקירה נגדית, והגם שהמתלונן הסכים שפגע ברכב הנאשם לאחר שלחץ עד הסוף על דושת הגז, אתייחס בקצרה לעדות מומחה ההגנה ואומר כי לא השתכנעתי שמומחה ההגנה הציב בנוסחאותיו נתונים מדוייקים, בהכרח, ועל כן, המסקנות הסופיות באשר למהירות הפגיעה ותאוצת רכב המתלונן אינן בהכרח מדוייקות. ודי אם אפנה לעניינים אלה:

- קביעת מרחק תזוזת רכב הנאשם כתוצאה מפגיעת רכב המתלונן נעשתה על בסיס צפיה בסרטון האבטחה, המתעד את תזוזת רכב הנאשם לפנים והצידה (ראה דקה 37:54 ל-ת/8) ולא על פי הצבת רכב הנאשם במקום האירוע ביחס לנצפה בסרטון, בקנה מידה, ומדידה של התזוזה בהשוואה לנצפה בסרטון; או על פי פענוח הנצפה בסרטון בכלים דיגיטליים ובקנה מידה. ייאמר, כי לאחר שצפיתי ברגע הפגיעה מספר פעמים, לא ניתן לדעת לאיזה מרחק "קפץ" רכב הנאשם לפנים והצידה, אך בעין בלתי מזויינת - ומבלי שלמומחה יתרון כלשהו על התרשמות בית המשפט מהסרטון - ניתן לומר בסבירות גבוהה כי קפיצת הרכב היתה למרחק פחות משמעותית מזה שנקבע על ידי המומחה.

- המרחקים בין רכב המתלונן לרכב הנאשם ובין רכב המתלונן לרכב האינסטלטור שמאחוריו אינם מדוייקים (עמ' 61, ש' 32; עמ' 62, ש' 1).

- רוחב המדרכה (שביל הכורכר) שמימין לכביש, ושעליה חנה רכב המתלונן כששני גלגלים על הכביש ושני גלגלים על המדרכה משתנה (בעקבות צמחיה) ולא ניתן לדעת באיזה עומק חנה רכב המתלונן על המדרכה (עמ' 64).

- לא נלקחה בחשבון האפשרות לפיה רכב הנאשם חנה עם בלם יד משוך (ולא משוחרר), עובדה שעשויה להיות לה השפעה על מקדם החיכוך בסיס החישוב (עמ' 71, ש' 3-7; עמ' 72, ש' 3-5).

- לא נשללה האפשרות ל"סבסוב גלגלים" ברכבו של המתלונן, תופעה המוכרת כאשר לוחצים "פול גז" ממצב של עמידה. כמו כן, לא נלקח בחשבון השוני שבין מקדמי החיכוך בכביש ובשביל הכורכר (עמ' 76, ש' 8-27).

- זווית הפגיעה המדוייקת בין רכב המתלונן לרכב הנאשם אינה ידועה (עמ' 71, ש' 20-30).

- רוחב רכבו של המתלונן לא נמדד וכך גם לא נמדד קוטר הגלגל (אף שנטען כי הנתונים נלקחו מטבלאות נתונים טכניים של כלי רכב) (עמ' 65).

ובהקשר זה, מהסרטון (דקה 37:54) לא ניתן לדעת כמה הסתובב הגלגל הקדמי-שמאלי של רכב הנאשם, כשחלקו בכלל מוסתר על ידי הקצה העליון של דלת "ארומה", והרי קביעת מרחק תזוזת רכב הנאשם היא נגזרת של סיבוב הגלגל.

- אין התייחסות בחוות הדעת ולא צוין גובה המדרכה (שביל הכורכר) עליה עמדו 2 גלגלי רכב המתלונן.

33. לאור האמור לעיל, לא ניתן להגיע לממצאים מדוייקים - כנטען בחוות הדעת - באשר לתאוצת רכב המתלונן ולמהירות הפגיעה ברכב הנאשם.

דין והכרעה

34. מלאכת הערכת העדויות היתה מעט מורכבת בתיק זה, זאת בין היתר נוכח הגירסאות הקוטביות של המתלונן ושל הנאשם, השוואתן לנצפה בסרטון האבטחה, ובחינת גירסאותיהם של העדים אימן אבו ראס ומג'ד נאשף, אשר נחקרו תחת אזהרה במסגרת החקירה וניכר בהם שהם מוטים ומגוייסיים לטובת הנאשם.

ואולם, לאחר ניתוח מכלול הראיות, הערכתן ומתן משקל מתאים לכל ראיה וראיה בתצרף, באתי לכלל מסקנה כי הוכח לפניי, מעבר לספק סביר, כי הנאשם ביצע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** כלפי המתלונן ו**חבלה במזיד ברכב בצוותא** כלפי רכבו - זאת בנסיבות השונות מן המתואר בעדות המתלונן ובכתב האישום, אך עדיין כשלא עומדת לו טענה של הגנה עצמית או הגנה עצמית מדומה. להלן אפרט טעמיי.

35. **המתלונן** - חרף מגמת הגזמה, נסיון למזער ולגמד את חלקו באירוע והתנהגות שאינה מקובלת בתחילת האירוע מצד המתלונן, התרשמתי - בהינתן ראיות מחזקות ומסייעות שיפורטו להלן - כי ניתן להשתית ממצאים עובדתיים על עדות המתלונן, וזאת תוך נקיטת זהירות ראויה.

תחילה אדגיש כי לא התעלמתי מנקודות "בעייתיות" בעדות המתלונן, ובכללן -

- המתלונן נכנס לשטח התפעולי שמאחורי "ארומה", שטח תפעולי המיועד לכניסת ספקים לצורך פריקה וטעינה בלבד (נ/1). קשה להלום טענת המתלונן שלא ידע כי אסורה הכניסה לשטח התפעולי ושלא ראה את התמרור "אין כניסה" הניצב בכניסה לשטח התפעולי, זאת כאשר לגרסת המתלונן הוא נוהג לפקוד את המקום מזה 10 שנים. עוד עולה מעדותו שכלל שהמתלונן חונה את רכבו במקום על בסיס קבוע, הרי שהוא מתעלם במפגיע מקיומו של איסור להחנות שם כלי רכב.

- כתב האישום נוסח על פי גרסת המתלונן ונטען בו שהוא המתין כ-20 דקות לנאשם שיגיע להזיז רכבו; ואולם, על פי סרטון האבטחה ועדותו בבית המשפט עולה כי הוא המתין כ-2 דקות בלבד. קשה להלום טענת המתלונן כי לאור סערת הרגשות בה היה נתון לא יכול היה להעריך את הזמן המדוייק. אכן, קורבנות עבירה, לעיתים, לא יכולים להעריך, עקב הטראומה שחוו, את משכי הזמן הקשורים בביצוע העבירה. יחד עם זאת, במקרה שלפנינו מדובר בפער של פי 10 מהזמן המקורי וניתן להניח שהמתלונן הגזים בתיאור המתנתו לנאשם.

- המתלונן הודה בבית המשפט כי לאחר שהנאשם השתהה, כביכול, בהזזת רכבו היה עליו להתקשר למשטרה ולא לנסות לצאת מהחניה תוך גרימת נזק לרכב הנאשם, ובכך, לתרום לקרות האירוע שהתרחש לאחר מכן.

- המתלונן הודה כי אמר לנאשם, לאחר שזה השתהה בהזזת רכבו, שאם לא יזיז את הרכב הוא יפגע לו ברכב (כפי שאכן עשה לאחר מכן). הגם שהמתלונן טען שעשה כן על מנת להביא לידיעת הנאשם כי כנראה ש"יאלץ" לפגוע לו ברכב אם לא יצליח לצאת ממקום החניה, אין לשלול שמדובר היה בדבר איום מוסווה.

יחד עם זאת, לא התרשמתי שהמתלונן אמר לנאשם שיפגע בבתו היושבת ברכב (או שיהרוג אותה) אם לא יזיז את הרכב, כפי שגם לא התרשמתי שהמתלונן ידע שבתו של הנאשם ישבה ברכב אותה עת (על כך ראה להלן).

- קיימת אי בהירות בגירסת המתלונן בנוגע לשאלה מתי החלה ה"מתקפה" של הנאשם ביחס להתנגשות ברכב הנאשם - תחילה טען המתלונן שניסה לצאת פעמיים ולאחר ששרט את רכב הנאשם החלה המתקפה, במסגרתה לחץ עד הסוף על דוושת הגז והתנגש באחורי רכבו; לאחר מכן, טען שהמתקפה החלה אף בטרם השריטה הראשונה; בחקירה הנגדית טען שבהודעתו "עירבב" את סדר הדברים. מכל מקום, צפייה חוזרת ונשנית בסרטון האבטחה מעלה כי מרגע שהמתלונן סיים את הדין ודברים עם הנאשם, כשהם עומדים מימין לרכב הנאשם והמתלונן יוצא מהפריים לכיוון רכבו (דקה 37:43) ועד שרכב הנאשם נצפה כשהוא "קופץ" קדימה כתוצאה מההתנגשות (37:54) חולפות כ-11 שניות בלבד, זמן שאינו מספיק לכניסה לרכב, התנעתו, שילוב להילוך, נסיעה לפניים, גרימת שריטה, נסיעה לאחור והתנגשות נוספת מהירה יותר.

מכאן יש להסיק שה"מתקפה" מצד הנאשם על המתלונן ורכבו באה לאחר שהמתלונן התנגש ברכב הנאשם מאחור.

36. ואולם, חרף הדברים שהובאו לעיל, ולאחר שהתרשמתי מהמתלונן בזמן עדותו - עדות שנמשכה על פני מספר שעות - ולאור ראיות מסייעות ומחזקות, ביניהן חלקים נרחבים בגירסת הנאשם עצמו, חלקים נרחבים בהודעת אימן אבו ראס (אותה אני מעדיף על פני עדותו בבית המשפט) וסתירות מהותיות בין גירסת הנאשם לבין גירסת עד ההגנה מג'ד נאשף, באתי לכלל מסקנה, כי גם אם תקיפת המתלונן ורכבו באה לאחר ההתנגשות ברכב הנאשם, הרי שהיתה זו תקיפה מוגזמת, בלתי פרופורציונאלית ולא הולמת את נסיבות האירוע - מבלי שהנאשם חש איום ממשי או סכנה ממשית לחייו ולחיי בתו שהיתה בתוך הרכב - תקיפה שנמשכה גם לאחר שה"סכנה" מהמתלונן חלפה.

37. להלן יובאו ראיות משמעותיות התומכות בגירסת המתלונן -

- עד הראיה האובייקטיבי, דוד רז - התרשם שרכב המתלונן "מנסה לברוח, להתחמק"; ש"מניפים עליו מקלות", דהיינו לא מכים בו רק בעזרת הידיים; מספר אנשים תקפו את הרכב; עד כדי כך התרשם העד שהמתלונן ורכבו מותקפים שהתקשר למשטרה; המתלונן, לאחר האירוע, נראה נסער מאוד, "לבן כולו", הגישו לו מים.

תיאור אירוע התקיפה על ידי העד האובייקטיבי, של מספר אנשים, באמצעות חפצים, כשהמתלונן מנסה לברוח ולהתחמק, ולאחר מכן תיאור מצבו הנפשי הקשה של המתלונן, יש בה כדי לסייע לעדות המתלונן.

- עדות אחות המתלונן - האמינה עליי, לפיה המתלונן נשמע מפוחד בשיחת הטלפון שקיימו בעת האירוע, כשקול זר קורא לו לצאת מהרכב ומקלל אותו, אם כי העדה לא יכולה היתה לומר בוודאות אם ה"בום" ששמעה (המעיד על התנגשות כלי הרכב) היה לפני המלל בין הנאשם למתלונן או לאחוריו.

- הנזקים שנגרמו לרכבו של המתלונן ואשר תועדו בתמונות המז"פ ובחוות דעת השמאי הם נזקים כבדים מאוד ובלתי פרופורציונאליים בעליל לתגובה סבירה להתנגשות בין רכב המתלונן לרכב הנאשם, גם בהינתן העובדה שהמתלונן, ממרחק קצר ביותר, לחץ על דוושת הגז והתנגש באחורי רכב הנאשם. מהתמונות ניתן להתרשם שרכב המתלונן הותקף בברוטאליות ומכל הבא ליד - מקל שהנאשם הרים וחבט במתלונן וברכב; טבעת ברזל של

אינסטלטורים שהנאשם הרים וחבט באמצעותה בדלת הנהג; ניפוץ השמשה האחורית של הרכב; וניפוץ השמשה הקדמית של הרכב (על נסיבות הניפוץ ראה להלן). מצבו של הרכב לאחר האירוע מעיד על תקיפה ברוטאלית ובלתי פרופורציונאלית להתנגשות הראשונית שבין רכב המתלונן לרכב הנאשם, אף בהינתן העובדה שבתו של הנאשם, ככל הנראה, שהתה ברכב.

- בניגוד לחוות דעת מומחה ההגנה, כמפורט לעיל, לא ניתן להעריך את תאוצת רכב המתלונן ואת מהירות הפגיעה ברכב הנאשם. אכן, צידו הקדמי-שמאלי של רכב המתלונן ניזוק, ואולם, רכבו של הנאשם כמעט ולא ניזוק מאחור. גם בהינתן זאת, תגובתו האלימה, הבלתי פרופורציונאלית והנמשכת של הנאשם כלפי המתלונן ורכבו אינה עומדת במבחני סבירות והגיון.

- דו"ח הפעולה של הסייר - גם בדו"ח מתוארים הנזקים ברכב המתלונן ומצבו הנפשי לרבות תיאור החבלות שספג.

- גובת ההודעה מאיה מאירי - הבחינה בחבלות בידו של המתלונן ובשתי חולצותיו הקרועות.

- מצפייה בסרטון האבטחה לא התרשמתי שהמתלונן הבחין בבתו של הנאשם יושבת ברכב עובר לפגיעה ברכבו. המתלונן נצפה חולף על פני הרכב מימין (במבט מהחזית), בהליכה מהירה, כשתשומת לבו ומבטו מופנים כלפי דלת הכניסה ל"ארומה" וכשהוא מחפש את בעל הרכב; כך גם כשחזר לעבר רכבו, הוא חלף בחטף על פני רכב הנאשם, מאותו כיוון, כאשר הוא מסתובב אחורנית לעבר הנאשם ותשומת לבו נתונה אליו. במצב דברים זה, כאמור, לא התרשמתי שהמתלונן הבחין בבתו של הנאשם יושבת ברכב. כפועל יוצא מכך, לא התרשמתי שהמתלונן אמר לנאשם שהוא הולך לפגוע בבתו או "להרוג אותה". זאת, בין היתר, נוכח הבדלי הגירסאות בין הנאשם לבין יתר המעורבים לגבי אמירה זו, כמפורט להלן.

38. ראיות סיוע נוספות התומכות בעדות המתלונן -

אימן אבו ראס - עד עויין. יש להעדיף האמור בהודעתו במשטרה על פני עדותו בבית המשפט. התרשמתי שאימן, אשר עבד אותה עת אצל הנאשם, הפריז בעדותו לטובת הנאשם והיה מוטה כלפיו. תחילה הוא סיפר שהמתלונן אמר "אם אתה לא רוצה להזיז את הרכב אני אפגע ברכב שלך", ולא הזכיר שהמתלונן, כביכול, אמר ש"יהרוג את הילדה"; לאחר מכן, ובהתאמה מפתיעה לגירסתו הראשונה של הנאשם, סיפר שהיו "ילדים" ברכב "בוכים" (הוא חזר על כך מספר פעמים, בהדגשה ובהבלטה); עוד סיפר, על מנת להגדיל ולהאדיר חלקו של המתלונן באירוע - ובניגוד לראיות - כי המתלונן "נותן לו 4-5 דפיקות על הרכב שלו"; אימן נאלץ להודות שמסר דברים לא נכונים משהוקרן בפניו הסרטון, שם נצפה שרכבו של הנאשם נפגע פעם אחת בלבד.

לא התרשמתי מדבריו של אימן לפיהם הוא, כביכול, מסר דברים אחרים במשטרה מאלה המופיעים בהודעתו (ת/11) - ראשית, אימן אישר כי קרא הודעתו "בעיון" לפני תחילת הדיון ובעת מתן עדותו, כך שאמירתו לפיה הוא לא יודע לקרוא עברית "כמו שצריך" אינה אמינה עליו כל עיקר; שנית, הדברים האמורים בהודעתו, לפיהם "משך" את הנאשם מהמתלונן על מנת להפסיק תקיפתו, מתיישבים עם האמור בהודעת הנאשם (ת/4) לפיהם, למעשה, לא חש כה מאויים מהתנהגות המתלונן, הוא פעל על מנת "לצלם את האוטו" והמעורבים "משכו אותי והם ניסו להרגיע ומשכו אותי"; שלישית, העידה גובת הודעת אימן, רס"ר מאיה מאירי, ואם אכן כטענת אימן נרשמו בהודעתו דברים אחרים משאמר או

שלא הקפידו בזכויותיו או שלא קרא הודעתו, לא הבין אותה ונפלו פגמים בחקירתו - היה מצופה מההגנה לחקור את גובת ההודעה בחקירה נגדית אודות עניינים אלה, אך היא נמנעה מלעשות כן.

39. כאמור, ב"כ הנאשם בא בטרוניה כלפי התנהגות התובע שלא הביא לידיעת ההגנה, בפתח הדיון, את הדברים שמסר לו אימן בעת הרענון במסדרון בית המשפט לפיהם חלק מהדברים בהודעתו נכונים וחלק לא אמר. יצוין, כי התובע אישר שהעד אכן אמר לו את הדברים לפני העדות. אכן, נראה כי היה מצופה מהתובע להביא לידיעת ההגנה דברים אלה שמסר העד עובר לעדותו. כידוע, עניינים אשר אינם עולים מהודעות העדים, והמובאים לידיעת התובע בעת ההכנה לעדות, יש לתעד באמצעות זכ"ד ולהעביר לידיעת ההגנה, זאת, בין היתר, על מנת שההגנה תדע אודות דברים חדשים שמוסר העד ושאינן להם ביטוי בהודעה ועל מנת שההגנה לא תופתע כשהעד עומד על דוכן העדים ומוסר את הדברים לראשונה, מבלי שהיה ביכולתה להיערך לכך. במקרים מסויימים, בהם העד מוסר דברים חדשים לגמרי או דברים מהותיים, שלא בא זכרם בהודעתו במשטרה יש להפנותו לגביית הודעה חדשה ומסודרת על ידי חוקר. במקרה שלפניי, כאמור, נראה שהיה על התובע למסור להגנה - ולו בעל פה או במסירת הצהרה קצרה לפרוטוקול הדיון, ועובר לשמיעת עדותו של העד - דבריו של העד ביחס להודעתו (כי רשומים בהודעה דברים שלא אמר וכי חלק מהדברים נכונים וחלק לא אמר) (וראה בענין זה, למשל, ע"פ 1596/15 **מששה נ' מדינת ישראל** (12.7.16) בפסקה 10 לפסק הדין; הנחיית פרקליט המדינה).

ואולם, לא התרשמתי שהתובע נהג בכוונת מכוון או שנהג בחוסר תום לב כשפעל כפי שפעל, וממילא, לא התרשמתי שהגנתו של הנאשם נפגעה כתוצאה מענין זה - כאמור, נערכה לבקשת ההגנה הפסקה בדיון; ההגנה לא ביקשה לדחות את המשך חקירת העד ולו היתה עושה כן היה בית המשפט נעתר לבקשה; בית המשפט שאל את העד, על דוכן העדים, אם היה משנה דבר בהודעתו והעד מסר תשובה מפורטת בענין; ההגנה המשיכה בדיון וחקרה את העד בחקירה נגדית; ההגנה נמנעה מלחקור את גובת הודעת העד אודות נסיבות גבייתה. לאור האמור לעיל, הגנתו של הנאשם לא נפגעה, למעשה.

40. אם כן, אני מעדיף את הודעתו של אימן (ת/11) על פני עדותו בבית המשפט וקריאת הודעתו מביאה למסקנה כי היא תומכת בעדות המתלונן, מסייעת לה ושוללת כל טענה בדבר הגנה עצמית - אימן אישר שכאשר הנאשם יצא אל המתלונן "**התחילו צעקות ביניהם**"; אימן טען שהמתלונן אמר שאם הנאשם לא מזיז את הרכב הוא "פוגע בילדים שלך ברכב" (בהמשך - "אני אשחוט לך את הילדים שלך הילדים שלך ברכב"), זאת באופן מפתיע, בהתאמה לגירסתו הראשונה של הנאשם במשטרה, וכשבפועל מדובר היה בילדה אחת; אימן אישר ש"**שלומי שבר לו את הרכב**"; אימן סיפר **שניסה למשוך את הנאשם מהמתלונן**, באופן שאינו מתיישב עם טענת הגנה עצמית - "**לקחתי כל פעם את שלומי**"; ובהמשך - "**שלומי תפס את אותו וקרע לו את החולצה סחב אותו החוצה תפסתי את שלומי הייתי בין הבחור לבין שלומי**" - שכן, אם אכן מדובר בסכנת חיים והגנה עצמית, מדוע ימשוך אימן את הנאשם מהמתלונן?

41. דבריו המפורשים לעיל של אימן, אותם אני מעדיף על פני עדותו בבית המשפט, מחזקים ומסייעים לעדות המתלונן ושומטים את הקרקע תחת טענת ההגנה העצמית. מיד נראה כי דברי העד אימן משתלבים עם גירסתו של הנאשם במשטרה, אשר גם מהם לא עולה כי עומדת לו טענה של הגנה עצמית.

42. **הנאשם** - עדותו של הנאשם אינה מהימנה עליו ואינני נותן בה אמון. התרשמתי שהנאשם, בבית המשפט,

הפריז בתיאורים דרמטיים לפיהם, לכאורה, ראה את "המוות מול העיניים"; המתלונן "אחוז אמוק"; עם "טרוף בעיניים" - זאת בעוד שכנקבע על ידי, גם אם אין להקל ראש בהתנהגותו של המתלונן שנטל את החוק לידי והתנגש ברכבו של הנאשם, הרי שההתנגשות ברכבו של הנאשם לא היתה בעוצמה כה גבוהה (נוכח הנזק שנגרם לחזית רכב המתלונן והיעדר הנזק ברכב הנאשם) וממילא תגובת הנאשם היתה בלתי פרופורציונאלית, לא מוצדקת ונמשכה גם לאחר ש"הסכנה" מהמתלונן חלפה. בענין זה די אם אפנה לדברי הנאשם בהודעותיו במשטרה (4/ת; 5/ת), המתיישבים באופן מלא עם תיזה זו -

- תחילה טען הנאשם, כפי שגם טען אימן, שברכבו ישבו "שני ילדיו הקטנים". גם למתלונן ייחס אמירה לפיה "יש לך ילדים ברכב אני אהרוג לך אותם". בעדותו, שינה הנאשם גירסתו ואישר שמדובר בבת אחת ("אם אתה לא יוצא אני הורג לך את הילדה").

- הנאשם טען שהמתלונן התנגש ברכבו "הלך וחזור", כפי גירסת אימן טרם שראה את סרטון האבטחה - זאת כאשר מהנתונים האובייקטיביים עולה כי המתלונן התנגש ברכבו פעם אחת בלבד. בעדותו בבית המשפט שינה הנאשם גירסתו וטען שהמתלונן פגע ברכבו פעם אחת, אך גם כאן הפריז (ביחס לנצפה בסרטון האבטחה) וטען שראה את הרכב שלו "עף".

- הנאשם אישר שתגובתו למעשיו של המתלונן היתה לגשת לכיוון הקדמי של רכב המתלונן "על מנת לצלם את האוטו". גם בהודעתו השניה סיפר הנאשם שרץ לקדמת רכבו של המתלונן "עם טלפון שלוף וצילמתי את הרכב שלו" - כאמור, אין זו התנהגות המאפיינת מי שנתון בסכנת חיים או מי שבתו נתונה בסכנת חיים לנגד עיניו.

- הנאשם אישר כי המעורבים "משכו אותי והם ניסו להרגיע ומשכו אותי" - גם כאן, אם אכן היה מדובר בסכנת חיים, מדוע "ימשכו" המעורבים האחרים את הנאשם מהמתלונן וינסו "להרגיע" אותו?

- לענין המשך תקיפת המתלונן ורכבו גם לאחר ש"הסכנה" חלפה - הנאשם טען בעדותו כי לאחר שהמתלונן "נתן רברס, ברח מהמסדרון האחורי", "רצתי אחריו, לא יודע למה, בטיפשות, לעצור אותו", וכי המתלונן "חזר וניסה לדרוס אותי". מדברים אלה עולה כי גם הנאשם אישר שהמשיך במגע עם המתלונן ורכבו לאחר שזה היה בנסיגה מהמקום וכי בניגוד לגירסתו הקודמת, המתלונן שב וניסה לדרוס אותו.

- בניגוד לאמור במענה לכתב האישום שם נטען על ידי הנאשם עצמו ועל ידי בא כוחו כי לא היה מגע כלל בין הנאשם לבין המתלונן ("אני לא נגעתי בכלל במתלונן"; "לא נוצר מגע פיזי ביניהם") - אישר הנאשם כי קרע את חולצת המתלונן והיכה בו באמצעות המקל.

- גם לענין מעורבותו של **עד ההגנה מג'ד נאשף**, נמצאו אי דיוקים בגירסת הנאשם - בהודעתו 4/ת טען הנאשם שמג'ד ניסה לעצור את רכב המתלונן בכך "**שנתן אגרופים לחלון הרכב ושבר אותו**"; בעדותו טען הנאשם שמג'ד "**נפל על האוטו עם היד ונשבר החלון הקדמי**"; "**מג'ד גיבור נותן אגרופ**"; ובהמשך - "**מג'ד נפל לו עם היד על השמשה**".

בענין זה מענין לציין את גירסת מג'ד, עובד של הנאשם אשר ניכר גם בעדותו שהיה מוטה לטובת הנאשם, לפיה קפץ, כביכול, הצידה כדי "לברוח" מהמתלונן, "נפל" על שמשת רכבו, נגרם לו חתך במרפק והוא נאלץ לקבל טיפול רפואי מרוקח שהגיע למקום - ראשית, מג'ד נשאל בחקירה במשטרה אם הוא זקוק לטיפול רפואי והוא השיב בשלילה; שנית,

קשה להאמין שמג'ד הראה לחוקר פצע חתך במרפק והחוקר סירב, בכוונה, לתעד את החתך; שלישית, בסרטון האבטחה (דקה 39:51) נצפה מג'ד כשהוא אוחז בכף ידו הימנית ובאצבעותיו ומוציא ממנה פירורים (מתיישב עם שבירי זכוכית), כשבידו השמאלית מפית לבנה, ולא נצפית כל בעיה במרפק; רביעית, קשה להלום טענת מג'ד ש"נפל" על גבי רכבו של המתלונן ומרפקו הגיע לשמשה הקדמית ושבר אותה, כאשר מדובר בג'יפ גבוה.

43. לאור האמור לעיל, אני קובע את פרטי האירוע, כדלקמן:

- המתלונן החנה את רכבו בשטח הפריקה והטעינה בשטח התפעולי ב"מול הפארק" ברעננה, זאת לאחר שנכנס למתחם בניגוד לתמרור "אין כניסה פרט לפריקה וטעינה". הרכב הוחנה כששני גלגליו על המדרכה (שביל הכורכר) ושני גלגליו על הכביש.
- בשלב מסוים, הגיע הנאשם למתחם והחנה את רכבו במרכז הכביש, מול דלת הכניסה לבית הקפה "ארומה" ולפני רכבו של המתלונן. מאחורי רכבו של המתלונן חנה רכב עד התביעה אימן אבו ראס, כשהמרחק בין חזית רכב המתלונן לאחורי רכבו של הנאשם קצר מאוד.
- המתלונן שאל את אחד הפועלים של מי הרכב וביקש שיזיזו אותו על מנת לאפשר לו לנסוע לפניו ולצאת מהשטח התפעולי. הפועל נכנס ל"ארומה", ולאחר מכן, גם המתלונן חלף על פני רכב הנאשם, נעמד בפתח הכניסה ל"ארומה" ושוחח עם הנאשם, שיצא אחריו. המתלונן עמד במקביל לרכב הנאשם והמשיך בדין ודברים עם הנאשם. המתלונן לא הבחין בבתו של הנאשם שישבה אותה עת ברכב הנאשם ולא איים על הנאשם ש"יתנגש ברכבו ויהרוג את בתו שבתוך הרכב". המתלונן אמר לנאשם שבמידה ויצא יפגע ברכבו, תוך הפניית איום מרומז.
- בשלב זה, בחלוף 11 שניות, ובעוד הנאשם עומד לצד רכבו, התנגש המתלונן ברכב הנאשם מאחור, תוך שרכב הנאשם זז מעט לפניו. כתוצאה מכך, נגרם נזק לחזית-שמאל רכב המתלונן ואילו רכבו של הנאשם כמעט ולא ניזוק.
- הנאשם, בתגובה, ניגש לקדמת רכבו ונטל קרש עץ שהיה מונח על המדרכה (שביל הכורכר) משמאל. הוא החל לחבוט ברכב המתלונן, בפלג גופו העליון של המתלונן, ואף תקף את המתלונן בכך שמשך אותו מחולצתו אשר נקרעה. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן החבלות המתוארות בכתב האישום.
- המתלונן, תימרן אחורנית על מנת לנסות ולהימלט מהמקום ופגע עם חלקו האחורי של רכבו בחזית רכבו של עד התביעה אימן אבו ראס.
- בשלב זה, הנאשם הרים מהרצפה טבעת ברזל של אינסטלטורים, והיכה באמצעותה בדלת הנהג של המתלונן.
- ברכב המתלונן היכו מעורבים נוספים (מג'ד נאשף ו/או אימן אבו ראס ו/או אחרים) וכתוצאה מכך, נגרמו לו הנזקים המפורטים בכתב האישום.
- בשלב מסוים, הצליח המתלונן לנסוע מהמקום בנסיעה אחורנית והמתין עד להגעת המשטרה למקום.

הגנה עצמית/הגנה עצמית מדומה

עמוד 24

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים".

לטענת ההגנה העצמית שישה יסודות, שרק עמידה בכולם, תבסס את ההגנה: יסוד התקיפה שלא כדין; יסוד הסכנה המוחשית; יסוד המיידיות; העדר כניסה למצב בהתנהגות פסולה; יסוד הנחיצות; ויסוד הפרופורציונאליות (ע"פ 4195/05 אלטגאוז נ' מדינת ישראל (25.10.06)).

בעניין אלטגאוז, התייחס בית המשפט העליון לטענת ההגנה העצמית הנסמכת על טעות במצב הדברים, וקבע - "לפי הגנה זו, נאשם הפועל מתוך אמונה מוטעית כי מתקיימים תנאי העובדתיים של ההגנה העצמית, ישא באחריות פלילית רק במידה בה היה נושא אם היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו. בשונה מהיסוד הנפשי הנדרש לשם הרשעה בעבירה - בו המודעות ליסוד העובדתי בעבירה היא רכיב נדרש לשם הרשעה, הבא בנוסף לכל דרישות היסוד העובדתי, והיעדרה שולל אחריות פלילית - בהגנה העצמית המדומה, מחשבתו המוטעית של העושה המדמה לעצמו כי התקיימו יסודותיה העובדתיים של ההגנה, מהווה תחליף להתקיימותם של אלה בפועל".

אלא שבמצב זה, קיימת דרישת יסוד לפיה על בית המשפט להשתכנע בכנות "האמונה המוטעית" שמתוכה פעל הנאשם.

45. בענייננו, קבעתי כי לא התקיים תנאי "הסכנה המוחשית", שכן המתלונן לא אמר לנאשם שיהרוג את בתו; התנגשות המתלונן ברכב הנאשם לא היתה בעוצמה כה גבוהה כנטען על ידי הנאשם; רכב הנאשם זז אך מעט לפניו; וכמעט לא נגרם נזק לרכב הנאשם. עוד קבעתי, על סמך עדות המתלונן ועל סמך גירסאות הנאשם והעד אימן אבו ראס במשטרה, כי גם הנאשם, בעת האירוע, לא חש ב"סכנה מוחשית", שכן בחר לגשת לחזית רכב המתלונן ולצלמו, התנהגות שאינה עולה בקנה אחד עם אדם מאויים או שחיוו זולתו נתונים בסכנה מוחשית; גם העובדה שהמעורבים מצאו לנסות ולמשוך את הנאשם מהמתלונן, כגירסת אימן והנאשם במשטרה, אינה מתיישבת עם "סכנה מוחשית".

עוד קבעתי כי "יסוד המיידיות" ו"יסוד הפרופורציונאליות" אינם מתקיימים, שכן לאחר שהנאשם ניגש לחזית רכב המתלונן על מנת לצלמו, הוא נטל מקל מהריצפה והחל להכות במתלונן וברכבו. לאחר מכן, נטל טבעת מתכת והמשיך להכות ברכב המתלונן. כנקבע על ידי, בשלב זה, ובאופן הסותר את הגיונה של טענת הנאשם, המעורבים, ובהם אימן אבו ראס, ניסו למשוך את הנאשם מהמתלונן על מנת להפסיק את תקיפתו על ידו, אך הנאשם המשיך לעשות כן, גם כאשר רכבו של המתלונן היה מצוי בנסיגה. הנזקים החמורים שנגרמו לרכב המתלונן אף הם מעידים על היעדר הפרופורציונאליות שבתגובת הנאשם.

46. נוכח האמור לעיל, אני קובע שדין טענת ההגנה העצמית להידחות, גם לפי גרסת הנאשם והמעורבים באירוע.

47. ההגנה טענה למחדלי חקירה (הימנעות המשטרה מתפיסת מצלמת אבטחה בסמוך למקום האירוע) ולהגנה מן הצדק (אכיפה בררנית באי העמדה לדין של המעורבים האחרים באשר לעבירות כלפי המתלונן ואי העמדת המתלונן לדין בגין גרימת הנזק לרכב הנאשם).

לענן מחדלי החקירה, אכן על המשטרה לעשות כל מאמץ לאסוף את כלל הראיות הנוגעות לאירוע, ובכלל זה מצלמות אבטחה ככל שמוצבות במקום. ואולם, לעולם מחדלי החקירה ייבחנו לאורן של הראיות הקיימות בתיק החקירה ובהיבט של פגיעה בהגנת הנאשם. במקרה שלפנינו לא התרשמתי שמחדל אי תפיסת מצלמת האבטחה (ככל שזו הנציחה את האירוע או חלקו, וראו דברי הנאשם בענין זה בעמ' 91, ש' 29) הביאה לפגיעה בהגנת הנאשם, בהינתן הראיות בתיק ובהינתן גירסתם של הנאשם ואימן אבו ראס במשטרה, עליהן, בין היתר מושתתת הכרעת הדין.

הוא הדין באשר לטענת האכיפה הבררנית והאפליה - לתביעה הפררוגטיבה להעמיד לדין חשודים שנאספו בעניינם די ראיות להעמדה לדין ואשר מתקיים לגביהם מבחן ה"סיכוי הסביר להרשעה". התביעה באה למסקנה כי אין בידיה די ראיות להעמדה לדין של המעורבים האחרים, ולא נמצא לי טעם ראוי להתערב במסקנה זו או לבקר אותה.

באשר לחלקו של המתלונן באירוע - לו היה מסתכם האירוע בפגיעה מכוונת של המתלונן באחורי רכבו של הנאשם, בודאי שהיה מקום להעמיד את המתלונן לדין באשמת חבלה במזיד לרכב. ואולם, לא ניתן להתעלם מהחוויה שחווה המתלונן כתוצאה ממעשי הנאשם ומהטראומה שהיתה מנת חלקו. במצב דברים זה, אי העמדתו לדין של המתלונן אינה מהווה פעולה בלתי סבירה של התביעה.

48. נוכח האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין; ו**חבלה במזיד ברכב בצוותא**, בניגוד לסעיף 413ה. יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין. נוכח העובדה שהעבירה של **היזק לרכוש במזיד** "נבלעת" בעבירה של חבלה במזיד ברכב (אשר גם מהווה עבירה ספציפית ומתאימה יותר), אני מורה על זיכוי של הנאשם מעבירה זו.

ניתנה היום, י"ד אדר תשע"ז, 12 מרץ 2017, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד מוטי חבה, הנאשם ובא כוחו.